

Prologus

caliginē ⁊ pcellā ⁊ tube sonū ⁊ vocē ver-
lorū quā q̄ audierūt excusauerūt se ne eis
fieret verbū. Ad em̄ portabant qd̄ vice
bas: ⁊ si bestia tetigerit montē lapidabit
Et ita terribile erat qd̄ videbas. Moyses
dixit. Extremus sum ⁊ tremebundus.
S̄ accessistis ad syon montē ⁊ ciuitatē
dei uiuentis hierlm̄ celestem ⁊ multoz
miliū angeloz frequētiā. ⁊ eccliaz prim-
tuoꝝ q̄ p̄scripti sūt in celis ⁊ iudicē oim̄
deū ⁊ sp̄m̄ iustoz p̄fectoz. ⁊ testamēti no-
ui mediatorē iesū. ⁊ sanguinis asphioneꝝ
melius loquentē q̄ abel. Videte ne re-
cusētis loq̄ntē: Si em̄ illi nō effugerūt
recusantes eū q̄ sup̄ terrā loquebas: mi-
tomagis nos q̄ de celis loq̄ntē nob̄ auer-
timus: cuius vox mouit terrā tunc aut̄
repm̄mittit dicens: Adhuc semel ⁊ ego
mouebo nō solū terrā sed ⁊ celū. Qd̄ au-
tē adhuc semel dicit: declarat mobilium
trāslationē tāq̄ factoz: vt maneāt ea q̄
sunt imobilia. Itaq̄ regnū imobile su-
sepiētes hēmus grāz: p̄ quā fuim⁹ pla-
centes deo cū metu ⁊ reuerentia. Crem̄
nō ignis cōsumens est.

XIII

Charitas fraternitatis maneat
in vobis ⁊ hospitalitatē nolite
obliuisci. Per hāc em̄ placuerūt
quidā angelis hospicio receptis. Memē-
tote vinctoz tanq̄ simul vincti: ⁊ labo-
rantū tanq̄ ⁊ ipsi in corpore morantes
Honorable cōnubiū in oibz: et thorus
imaculatus. Fornicatores em̄ ⁊ adulle-
ros iudicabit de⁹. Sint mores sine auaritia.
cōtenti p̄ntibz. Ipse em̄ dixit. Non
te deserā neq̄ derelinquā: ita vt cōfident̄
dicamus. Dñs mihi adiutor ē nō time-
bo quid faciat mihi homo. Memētote p̄-
positoꝝ v̄toꝝ q̄ vobis locuti sunt verbū
dei: quoz intuentes exitū cōuersationis
imitamini fidē. Iesus x̄ps̄ lxxi ⁊ hodie
ipse et in secula. Doctrinis varijs et pe-
regreinis nolite abduci. Optimū est em̄
grā stabilire cor: nō escis q̄ nō p̄fuerunt
ambulantibz in eis. Habemus altare: d̄
quo edere nō hnt̄ p̄tatem q̄ tabernacu-
lo deseruūt. Quoz em̄ aialū inferē san-
guis p̄ peccato in sancta p̄ pontificē: hoz

corpa cremant̄ extra castra. Propter qd̄
⁊ iesus vt̄ sanctificaret p̄ sui sanguinez
p̄lm̄ extra portam passus est. Creamus
igit̄ ad eū extra castra impropertū ei⁹ por-
tantes. Non em̄ habemus hic manentē
ciuitatē: sed futurā inq̄rimus. Per ipm̄
q̄ offeramus hostiā laudis sp̄ deo id ē fru-
ctū labioꝝ cōfidentū noi ei⁹. Bñficiētie
aut̄ ⁊ cōionis nolite obliuisci. Talibz em̄
hostijs p̄mere ē deus. Obedue p̄positis
v̄tis: ⁊ subiacete eis. Ipsi em̄ puigiant
q̄ si rōem p̄ aiabz v̄tis reddidit: vt cum
gaudio hoc faciāt: ⁊ nō gemetes. Hoc ei
nō expedit vobz: Orate p̄ nobis. Confidi-
mus em̄ qz̄ bonā p̄sciam hēmus in oibz
bñ volentes cōuersari. Amplius aut̄ de p̄-
cor vobz hoc facere: q̄ celerius restituar̄ vo-
bis. Deus aut̄ pacis q̄ eduxit de mortuis
is pastorē magnū ouīū in sanguine tes-
tamenti eterni dñm̄ n̄m̄ iesum̄ christū
aptet vobz in om̄i bono vt̄ faciatis ei⁹ vobz
luntatē: faciens in vobz qd̄ placeat coraz
se p̄ iesum̄ x̄pm̄ cui est glia in secula secu-
loꝝ. Amē. Rogo aut̄ vobz fr̄es vt̄ suffera-
tis verbū solacij. Crem̄ p̄ paucis scripsi
vobz. Cognoscate fr̄em v̄m̄ timotheū vi-
missum: cū q̄ si celerius ven̄ erit videlo
vobz. Salutate om̄s p̄positos v̄tos: ⁊
oēs sanctos. Salutāt vobz de italia fr̄es.
Grā cū oibz vobis Amen.

Explicit epla Pauli ad Hebreos. In-
cipit p̄fatio beati Hieronymi p̄sbyteri in
libz Actū aploꝝ.

Anit psalmista: ambulabunt
de virtutibz in virtutes. Post
apli pauli eplas dudū vobis
v̄noroſūne cōflatas dōmen
⁊ rogatione charissimi actus aploꝝ com-
pellitis vt̄ transferā in latinū: quē libz
nulli dubium est a luca antiocheno arte
medico qui postea inferuēs paulo apo-
stolo christi factus est discipulus fuisse
editum. Ceruices p̄mit̄ imposta sepius
oneris magnitudo: qz̄ studia inuidoz re-
p̄hensioe digna putant ea que scribim⁹
illoꝝ nuncq̄ odio ⁊ detractioe. iuuant̄
te christo meum filebit eloquiū.

S

Deut. 9.

A
Ro. 12. 6.

B

Actus aploꝝ nudā quidem videntur
sonare hystoriā: 7 nescientis ecclie infan-
tiā terrere: sed si nouerim? scriptorē eoz
lucā esse medicū: cuius laus est in euan-
gelio: aiaduertimus p̄ter oīa verba illi?
aīe languentis esse medicinā.

Item alius plogus.

Ulcas antiochenſis natione
ſyrus cuius laus in euange-
lio canit: apud antiochiā me-
dicine artis egregius: 7 aplo-
rū xpi diſcipulus fuit: poſtea vſq; ad con-
feſſionē paulū ſecutus aplm: ſine crimi-
ne in virginitate pmanens. deo maluit
ſuſcipere: Qui ſeptuaginta 7 q̄tuor annos
etatis agens in bithynia obiit plen? ſpū
ſancto: q̄ inueſtigante in achae p̄tibz
euangeliū ſcribens grecis fidelibz incar-
nationē dñi ſideli narratione oñdit: eū
dēq; ex ſtirpe dauid deſcēdiſſe mōſtrauit
Cui nō imerito ſcribendorū actuꝝ apli-
coꝝ p̄tās in miſterio daf. vt deo in deum
pleno. 7 filio pditionis extincto oratiōe
ab aplis facta. ſorte dñice electionis nu-
merus cōplereſ. Sicq; paulus p̄ſūma-
tionē aplis actibz daret: quē dui cōtra
ſtimulū calcitrantez dñs elegiſſet. Qd
legentibz 7 requirētibz deū breui potius
volui oñdere ſmone: q̄ plurius aliqd fa-
ſtidiētibz pdidiſſe: ſciens q̄ opantē agri-
colam oporteat primū de ſuis fructibus
edere. Quē ita diuina ſubſecuta eſt grā
vt nō ſolū corpibz: ſ; etiā aiabz eius. p̄hi-
ceret medicina.

Incipit liber actuū aploꝝ beati luce
euangeliste. Caplm.

Rimum qui

dem ſmone feci dei oī-
bus o throphile que ce-
pit ieſus facere 7 docere
vſq; in diē qua precipi-
ens aplis p̄ ſpūſanctū
quos elegit aſſumptus eſt. Quibus et
prebuit ſeipſum viuū poſt paſſionē ſuā

in multis argūmētis. p̄ dies q̄draginta
apparēs eis: 7 loquens de regno dei. Et
puerſcens p̄cepit eis ab hieroſolymis ne
diſcederent: ſed expectarēt. p̄miſſionem
p̄tis quā auditiſtis inquit per os meū: qz
iobes q̄dem baptiſcauit aqua: vos autez
baptiſcabimini ſpūſancto nō poſt mltoſ
hoſ dies. Igit̄ qui puenerāt interroga-
bant eū dicentes. Dñe ſi in tpe hoc reſſi-
tues regnū iſrael. Dixit aut̄ eis: Non ē
p̄tm noſſe tpa vel momenta q̄ pater po-
ſuit in ſua p̄tate: ſed accipietis virtutem
ſupuenientis ſpūſſancti in voſ: 7 eritis
mihi teſtes in h̄rlm 7 in omni iudea et
ſamaria 7 vſq; ad vltimū terre. Et cum
hec dixiſſet: videntibus illis eleuatus ē:
7 nubes ſuſcepit eū ab oculis eoz. Cūq;
intuerent̄ in celum euntem illum: ecce
duo viri aſſiterūt iuxta illoſ in veſtibus
albis: q̄ 7 dixerūt. Viri galylei quid ſta-
tis aſpicientes in celum: Hic ieſus qui
aſſumptus eſt a voſ in celuz: ſic veniet
quē admodū viditiſtis eū euntem in celū
Tūc reuerſi ſunt hieroſolymā a monte
qui vocat oliueti qui eſt iuxta hieruſalez
ſabbati habens iter: Et cum introiſſent
in cenaculū aſcenderūt vbi manebat pe-
trus 7 iohānes 7 iacobus 7 andreas phi-
lippus 7 thomas bartholomeus 7 mathe-
us: iacoby alpxi 7 ſimon zelotez 7 iudas
iacobi. Hi oēs erant p̄ſeuerātes vnani-
miter in oratione cū mulieribz 7 maria
mte ieſu 7 fratribz eius. In diebz illis
erurgens petrus in medio fratrū dixit.
Erat aut̄ turba hoīm ſimul ſere centuz
viginti. Viri frēs: oportet impleri ſcri-
pturā quā pdixit ſpūſſctūs: p̄ os dauid
de iuda q̄ fuit dux eoz q̄ cōp̄henderunt
ieſum q̄ cōnumeratus erat in nobis: et
ſortitus eſt ſortē miſterij hui?. Et hic q̄
dem poſſedit agrū de mercede iniquita-
tis: 7 ſuſpenſus crepuit medius: 7 diſſu-
ſa ſunt omnia viſcera eius. Et notuz fa-
ctū eſt oīmibz habitātibz hieruſalem ita
vt appellareſ ager ille lingua eoz achel-
demach. hoc eſt ager ſanguinis. Scri-
ptuz eſt em̄ in libro pſalmoz: Fiat com-
moratio eoz deſerta: 7 nō ſit q̄ inhabitet

J.ii.b.7.19.a

Luce.24.8.

J.12.c.7.10.D.

Mar.16.g.

Apoc.ii.c

Joh.20.c.

Mat.10.a.

Mar.7.d.

Luce.6.c

Judith.5.

L

D
p̄s.108.

Actus apostolorum

in ea. Et epatū ei? accipiat alter. **P**por-
ret g̃ ex his viris q̃ nobiscū sunt p̃grega-
ti in oī tēpe q̃ intrauit ⁊ exiuit inter nos
dñs iesus incipiens a baptisate iobis
vsq; in diē q̃ assūptus est a nob̃ teste re-
surrectiōis ei? nobiscū fieri vnū ex istis
Et statuerūt duos: ioseph qui vocabat̃
barsabas q̃ cognōtatus est iustus; ⁊ ma-
thiā. Et orātes dixerūt: Tu dñe q̃ corda
nostri oīz: oñde quē eleger̃ ex his duob;
vnū accipe locū mīsterij huius ⁊ ap̃lat̃?
de quo p̃uaricatus est iudas vt abiret in
locum suum. Et dederūt sortes eis. Et
cecidit fors sup̃ mathiā. ⁊ annūeratus ē
cum vñdecim ap̃lis.

I. 4. d.

Il
A e
Et factus est repente de celo so-
nus tanq̃ adueniētis spūs ṽl̃mētis ⁊
repleuit totā domū vbi erant sedentes
Et apparuerūt illis disparte lingue tan-
q̃ ignis. seditq; sup̃ singulos eoz. Et re-
pleti sunt oēs spūs sancto. ⁊ ceperūt loqui
varijs linguis. put spūs sanctū dabat eloq̃
illis. Erāt autē in hierl̃m hīcantes iudei
viri religiosi: ex oī natione q̃ sub celo est.
Facta autē hac voce conuenit multitudo ⁊
mente cōfusa est: quomā audiebat vnus
quisq; lingua sua illos loquētes. **S**tu-
pebant autē omēs ⁊ mirabant̃ dicentes.
Nōne ecce omīs isti qui loquunt̃ galylei
sunt? Et quō nos audiuius vnusq; ling-
uam nr̃am in qua nati sumus? **P**ar-
thi ⁊ medi ⁊ elamite. ⁊ q̃ habitant meso-
potamiā. iudeam ⁊ capadociā. pontum
⁊ asiam. phrygiā ⁊ pampiliā. egyptū
⁊ ptes libie. que est circa cirenē. ⁊ adue-
ne rhomani. iudei quoq; ⁊ p̃seliti ch̃retes
⁊ arabes audiuius eos loquentes no-
stris linguis magnalia dei. **S**tupebant
autem omnes ⁊ mirabant̃ ad inuicē di-
centes: Quid nā vult hoc esse? **A**lij autē
iridentes dicebant: q̃ musto pleni sūt
isti. **S**tans autē petrus cum vñdecim
eleuauit vocem suam: ⁊ locutus est eis.
Viri iudei ⁊ qui habitatis hierusalem
vniuersi: hoc vobis notum fit: ⁊ aurib;
percipite verba mea. **N**on em̃ sicut vos

I. 4. d. 1. 19. a.

B

estimatis hi ebr̃ij sunt cum sit hora diei
tercia. **S**ed hoc est quod dictum est per
p̃phetam iohel. **E**t erit in nouissimis die-
bus dicit dñs effundā de spū meo super
oēm carnē. **E**t p̃phetabūt filij ṽri et filie
ṽstre: ⁊ iuvenes ṽri visiones videbunt
⁊ seniores ṽri somnia somniabunt. **E**t
quidem sup̃ seruos meos ⁊ ancillas me-
as in diebus illis effundā de spū meo et
p̃phetabunt: ⁊ dabo p̃digia in celo sursum
⁊ signa in terra deorsum: sanguinē ⁊ ignē
⁊ vaporem fumi. **S**ol conuertet̃ in tene-
bras ⁊ luna in sanguinem anteq̃ veniet
dies dñi magnus ⁊ manifestus. **E**t erit
omnis quicūq; inuocauerit nomen dñi
saluus erit. **V**iri israelite audite verba
hec. **J**esum naçarenū virum approbatū
a deo in vobis virtutibus ⁊ p̃digijs ⁊ si-
gnis que fecit deus p̃ illum in medio ve-
stri sicut scitis. hunc definito p̃cilio ⁊ p̃-
scientia dei traditum p̃ manus iniquoz
affigentes interemisistis. **Q**uē deus su-
scitauit solutis dolorib; inferni: iuxta qd̃
impossibile erat teneri illum ab eo. **D**a-
uid em̃ dicit in eū. **P**rouidebā dñm in
conspectu meo semp: qm̃ a dextris ē mi-
hi ne cōmouear. **P**ropter hoc letatū est
cor meum ⁊ exultauit lingua mea: insu-
p̃ ⁊ caro mea requiescet in spe. **Q**m̃ nō
derelinques aiām meā in inferno: nec
dabis sanctū tuū videre corruptionem
Notas mihi fecisti vias vite: repleb̃ me
iocūditate cū facie tua. **V**iri fr̃es: liceat
audēter dicere ad vos de patriarcha da-
uid qm̃ defunctus est ⁊ sepultus est. ⁊ se-
pulcrum eius est apud nos vsq; in hodi-
ernū diem. **P**ropheta igitur cum effet ⁊
sciret qd̃ iureiurādo iurasset illi deus de
fructu lumbi eius sedere sup̃ sedem ei?
p̃uidens locutus est de resurrexiōe xp̃i:
quia neq; derelictus est in inferno. neq;
caro eius vidit corruptionē. **I**unc iesus
resuscitauit deus: cuius omnes nos te-
stes sumus. **D**extera igit̃ dei exaltatus
⁊ p̃missiōe spūs sancti accepta a p̃re. effudit
h̃ donū qd̃ vos videtis ⁊ auditis. **N**ō em̃
dauid ascendit in celos. **D**icit autē ipse.
Dixit dominus dño meo: sede a dextris

Iohel. 2.
Eia. 44.

Iohel. 2. 7. 3.

Mat. 10. e. 7.
b. Iohel. 2.
Ro. 10. c. 1.

I. 10. d.

C
ps. 15.

e. i. a.
I. 10. d.

ps. 109.

meis. Donec ponam inimicos tuos sca
bellū pedū tuorū. Certissime sciat g̃ oīs
domus israel: q̃z 7 dñm eū 7 xpm fecit de
us hūc iesum quē vos crucifixistis. His
autē auditis cōpuncti sunt corde. 7 dixē
rūt ad petrū 7 ad reliquos aplos. Quid
faciemus viri frēs. Petrus autē ad illos
pniam inquit agite 7 baptizet vnusq̃s
vřm in noīe iesu xpi in remissionē pctōz
vřoz: 7 accipietis donū spūs sancti. Glo
bis em̃ est repromissio 7 filijs vřis: 7 oī
bus q̃ longe sunt quoscūq̃ aduocauerit
dñs deus noster. Alijs etiā verbis pluri
mus testificatus est: 7 exhortabat eos di
cens: Saluamini a gnatione ista praua
Qui ergo receperūt smonē eius bapti
cati sunt: 7 apposite sunt in die illa ante
circiter tria milia. Erant autē pseueran
tes in doctrina aploz 7 cōicatioē fractio
nis panis 7 ofonibz. Fiebat autē oī aīe ti
mor. Multa q̃z pdigia 7 signa per aplos
in hierl'm fiebāt. 7 metus erat magnus
in vniuersis. Dēs etiā q̃ credebāt erāt
pariter: 7 hēbāt oīa cōmunia. Possessio
nes 7 substātiās vendebāt: 7 diuidebāt
illa oībz. put cuiq̃ opus erat. Quotidie
quoq̃ pdurātes vnanimis in tēplo 7 frā
gētes circa domos panē sustinebāt cibū
cū exultatione 7 simplicitate cordis: col
laudantes deū 7 hūtes grām ad omnes
plebem. Dñs autē augebat q̃ salui fiebāt
quotidie in idipm.

III

Erus autē 7 iohes ascendebant
in templū: ad horā ofonis nonā
Et quidā vir qui erat claudus
ex vtero mris sue baiulabat quē pone
bant q̃tidie ad portam tēpli q̃ dicit speci
osa: vt peteret elemosynā ab introeūti
bus in templū. Is cū vidisset petz 7 io
hannē incipiētes introire in templū ro
gabatur vt elemosynā acciperet. Intuens
autē in eū petrus cū iohē dixit. Respice
in nos. At ille intendebat in eos: sperās
se aliqd accepturū ab eis. Petrus autē di
xit: Argentū 7 aurz nō ē mihi: quod autē
habeo hoc tibi do. In noīe iesu xpi na
reni surge 7 ambula. Et apprehensa ma
nu eius dextera alleuauit eum: 7 ptinus

consolidate sunt bases eius 7 plante. Et
exiliens stetit 7 ambulabat. 7 intrauit cū
illis in templū: ambulans 7 exiliens et
laudans deū. Et vidit oīs pplus eū am
bulantē 7 laudantē deū. Cognoscebant
autē illū q̃ ipse erat q̃ ad elemosynā sede
bat ad speciosam portā tēpli. Et impleti
sunt stupore 7 exta si: in eo q̃ ptigerat illi
Cum tenerent autē petrū 7 iohem. Cu
currit oīs pplus ad eos ad porticū q̃ ap
pellat salomonis stupentes. Videns au
tem petrus rīdit ad pplm: Viri israelite
quid miramini in hoc aut nos qd̃ intue
mini: q̃ si nra virtute aut ptate fecerim?
hunc ambulare? Deus abraam 7 deus
ysaac 7 iacob: deus patrū nostroz gloriifi
cauit filium suū iesum: quē vos quidem
tradidistis 7 negastis ante faciem pylati
iudicante illo dimitti/ vos aut sc̃m 7 iu
stum negastis: 7 petistis virū homicidaz
donari vobis: aut oze vero vite interfeci
stis. Quē deus suscitauit a mortuis cu
ius nos testes sumus. 7 in fide noīs ei
hūc quē vos videtis 7 nostis pfirmauit
nomen eius: 7 fides q̃ per eū est dedit in
tegram sanitatem istam in p̃spectu oīm
vřstrū. Et nunc fratres scio qz per igno
rantia fecistis: sicut 7 principes vři. De
us autē q̃ pnūciauit p os oīm p̃phetarū
pati xpm suū: sic impleuit. Penitemini
igitur 7 cōuertimini vt deleant peccata
vřstra vt cū venerint tpa refrigerij a con
spectu dñi 7 miserit eū qui pdicatus est
vobis iesum xpm: quē oportet quidē ce
lum suscipere vsq̃ in tēpa restitutionis
oīm q̃ locutus ē deus p os sanctorū suoz
a seculo p̃phetarū. Moyses q̃dem dixit.
Quā p̃phetam suscitabit vobis dñs de
vř de fratribz vřis: tanq̃ meipm audie
tis iuxta oīa quecūq̃ locutus fuerit vob
Erit autē oīs aīa q̃ nō audierit p̃phetam
illz exterminabit de plebe. Et oēs p̃phe
te a samuel 7 deinceps: q̃ locuti sunt an
nūciauerūt dies istos. Vos estis filij p̃
phetaz 7 testamēti: qd̃ disposuit deus ad
patres vřstros dicens ad abraā. Et in se
mine tuo benedicent omīs familie terre
Gobis primū deus suscitans filiū suū

B

C

Mat. 17. b.
Mar. 15. b.
Luce. 23. c.
Joh. 18. g.

D

Ezek. 17. Ezech.
18. Mat. 4. e.
Mar. 1. c. Lu. 13.
a. Apoc. 2. d.

Deut. 18.

Gen. 12.

D

Mat. 4. e. Mar
Luce. 13. a.
Apoc. 2. d.

I. 4. d.

A

I. 14. b.

I. 2. d.

Actus apostolorum

misit enim benedicentem vobis: ut auertat se
vniuersos a nequicia sua.

III

Quotibus autem illis ad populum super
uenerunt sacerdotes et magistratus
templi et saducei: dolentes quod do-
cerent populum et annuntiarent in Iesum resur-
rectionem ex mortuis. et iniecerunt in
eos manus: et posuerunt eos in custodia
in crastinum. Erat autem iam vespera. Multi au-
tem eorum qui audierant verbum crediderunt et fa-
ctus est numerus eorum quinquaginta milia. Fa-
ctum est autem in crastinum ut congregarentur prin-
cipes eorum et seniores et scribe in hierosolymis:
et annas princeps sacerdotum et cayphas
et iohannes et alexander. et quotquot erant de ge-
nere sacerdotali. Et statuentes eos in me-
dio interrogabant. In qua virtute aut in
quo nomine fecistis hoc vobis? Tunc repletus
spiritu sancto petrus dixit ad eos: Principes
populi et seniores israel audite si nos hodie
iudicamur in beneficio hominis infirmi in
quo iste saluus factus est: notum sit omnibus vobis
et omni plebi israel quod in nomine domini nostri Iesu
Christi nazareni quem vos crucifixistis quem de-
us suscitauit a mortuis: in hoc iste astat
coram vobis sanus. Dicitur est lapis qui re-
probatus est a vobis edificantibus qui factus
est in caput anguli: et non est in alio aliquo
salus. Nec enim aliud nomen est sub celo
datum hominibus in quo oporteat nos saluos fieri.
Videntes autem petri constantiam et iohannis
comperito quod homines essent sine litteris et idi-
ore ammirabant et cognoscebant eos: quoniam
cum Iesu fuerant. Idem quoque videntes
stantem cum eis qui curatus fuerat: nihil po-
terant contradicere. Iusserunt autem eos for-
as extra portum secedere: et conferebant ad
inuicem dicentes: quid faciemus hominibus
istis. Quoniam quidem notum signum factum est pro
eos omnibus habitantibus hierosolymis. Manifestum est
et non possumus negare. Sed ne amplius
diuulgetur in populum: comminemur eis ne vltra
loquantur in nomine hoc vlli hominum. Et vo-
cantes eos: denuntiauerunt ne omnino lo-
querentur neque docerent in nomine Iesu. Petrus
et iohannes respondentes dixerunt ad eos
Si iustum est in conspectu dei vobis potius
audire quam deum iudicare. Non enim possumus?

quod vidimus et audiuimus non loqui. At illi
comminantes dimiserunt eos: non inueni-
entes quod puniret eos propter populum quia
omnes clarificabant id quod factum fuerat in
eo quod acciderat. Annorum enim erat amplius
quadraginta homo in quo factum fuerat signum
istud sanitatis. Dimissi autem venerunt ad
suos. et annuntiauerunt eis quanta ad eos
principes sacerdotum et seniores dixerunt.
Qui cum audissent unanimiter leuaue-
runt vocem ad deum et dixerunt. Domine tu qui fecisti
celum et terram mare et omnia que in eis sunt
qui spiritus sancto pro os patris nostri dauid pue-
ri tui dixisti. Quare fremuerunt gentes
et populi meditati sunt inania. Altiterunt re-
ges terre et principes conuenerunt in vnum
aduersus dominum et aduersus Christum eius.
Conuenerunt enim vere in ciuitate ista ad-
uersus sanctum puerum tuum Iesum quem vnixisti
herodes et pontius pylatus cum gentibus et
populis israel. facere que manus tua et consili-
um tuum decreuerunt fieri. Et nunc domine respi-
ce in minas eorum: et da seruis tuis cum omni
fiducia loqui verbum tuum in eo quod manus
tua extendas ad sanitates et signa et prodigia
fieri pro nomine sancti filii tui Iesu. Et
cum orassent motus est locus in quo erant
congregati. Et repleti sunt omnes spiritu sancto
et loquebantur verbum dei cum fiducia. Multitudinis
autem credentium erat cor vnum et
animus vnus: nec quisquam eorum qui possidebat aliquid
suum esse dicebat: sed erant illis omnia commu-
nia. Et virtute magna reddebant apostoli te-
stimonium resurrectionis Iesu Christi domini nostri
et gratia magna erat in omnibus illis. Neque enim
quisquam eorum egens erat inter illos. Quotquot enim
possessores agrorum aut domorum erant: ven-
dentes afferebant precia eorum que vendebant
et ponebant ante pedes apostolorum. Dandebant
autem singulis prout cuius opus erat. Ioseph
autem qui cognoscitur esse barsabae ab apostolis.
quod est interpretatum filius consolationis. leui-
tes cyprius genere cum haberet agrum ven-
didit eum: et attulit precium et posuit ante pe-
des apostolorum.

V

Erant autem quidam nomine ananias cum sa-
phyra vxore sua vendidit agrum
et fraudauit de precio agri conscia vxore

S ij

A

Mat. 21. g.
Mat. 12. b.
Luce. 20. c.
1. Pe. 2. a.

1. 5. c

E

ps. 2.

D

6. 2. a. 7. j.
Hier. 32.
Ezech. 6. j
1. Pe. 3. b.
Esa. 7. Am
ps. 56.
Prover. 17.
12. d. 9. 2. d

Deut. 15.

Tobie. i.
s. i. a.

A

fua: & afferens partem quandam: ad pedes
apostolorum posuit. Dixit autem petrus ad anani-
am. Anania cur tentauit satanas cor-
tuum mentiri te spiritui sancto: & fraudari de
premio agri. Nonne manens tibi manebat
& uenudatum in tua erat parte: Quare
posuisti in corde tuo hanc rem: Non es me-
titus hominibus sed deo. Audiens autem ana-
nias hec uerba: cecidit & expirauit. Et factus
est timor magnus super omnes qui au-
dierunt. Surgentes autem iuuenes amo-
uerunt eum: & afferentes sepelierunt. Factum est
autem quasi horarum trium spatium. & uxor ipsius
nesciens quod factum fuerat: introiit. Dixit
autem ei petrus. Dic mihi mulier: si tantum
agrum uendidisti: Et illa dixit. Etiam
tantum. Petrus autem ad eam. Quid uti-
que uenit uobis tentare spiritum domini: Ecce
pedes eorum qui sepelierunt uirum tuum ad-
huc sunt: & efferrent te. Confessum cecidit
ante pedes eius: & expirauit. Intranses
autem iuuenes inuenerunt illam mortuam
& extulerunt & sepelierunt ad uirum suum.
Et factus est timor magnus in uniuersa
ecclesia & in omnibus qui audierunt hec. Per
manus autem apostolorum fiebant signa & prodi-
gia multa in plebe. Et erant unanimiter
omnes in porticu salomonis. Ceterorum autem
nemo audebat se coniungere illis: sed ma-
gnificabat eos populus. Magis autem auge-
bat credentium in domino multitudo uirorum ac
mulierum: ita ut in plateas eicerent infir-
mos & poneret in lectulis ac grabatis ut
ueniente petro saltem umbra illius ob-
umbraret quemquam illorum & liberarent omnes
ab infirmitatibus suis. Concurtebat autem &
multitudo uicinarum ciuitatum hierosolymam affe-
rentes egros & ueratos a spiritibus imun-
dis: qui curabant omnes. Surgens autem prin-
ceps sacerdotum & omnes qui cum illo erant que
est heresis saduceorum repleti sunt celo: et
iniecerunt manus in apostolos et posuerunt
eos in custodia publica. Angelus autem
domini per noctem aperiens ianuas carceris et
educens eos dixit. Ite: & stantes loqui-
mini in templo plebi omnia uerba uite huius.
Qui cum audissent intrauerunt diluculo
in templum & docebant. Adueniens autem prin-

B

1.12.2:

ceps sacerdotum & qui cum eo erant uocauerunt
templum & omnes iuniores filiorum israel &
miserunt ad carcerem ut adducerent. Cum
autem uenissent ministri & apertis carceribus non in-
uenissent illos reuertere: & nunciauerunt dice-
tes. Carcerem quidem inuenimus: clausuram cum omni
diligentia. et custodes stantes ante ianuas.
Sapientes autem neminem intus inuenimus. Ut
autem audierunt hos sermones magnas turbas plebis
& principes sacerdotum ambigebant de illis
quod nam fieret. Adueniens autem quidam nuncia-
uit eis. quod ecce uiri quos posuimus in carce-
rem sunt in templo stantes & docentes populum.
Tunc abiit magistratus cum ministris et ad-
duxit illos sine uia: Timebant enim populum:
ne lapidarent. Et cum adduxissent illos stas-
tuerunt in concilio. Et interrogauit eos
princeps sacerdotum dicens. Precipiendo
precepimus uobis ne doceretis in nomine isto: &
ecce repleti hierosolymam doctrina uestra: & uul-
tis inducere super nos sanguinem hominum istius.
Respondens autem petrus & apostoli dixerunt. De-
bere dire oportet deo magis quam hominibus: deus
patrum uestrorum suscitauit iesum: quem uos in-
teremistis suspendentes in ligno: Hunc
principem & saluatorem deus exaltauit dextera
sua ad dandam penam israel et remissio-
nem peccatorum. & nos sumus testes horum &
uobis & spiritui sanctus quem dedit deus omnibus
obediens sibi. Nec cum audissent dissecabant
& cogitabant interficere illos. Sur-
gens autem quidam in concilio pharisaeus nomine ga-
maliel legis doctor: honorabilis uniuersae
plebi iussit foras ad breue homines fieri. Di-
xitque ad illos. Viri israelite attendite uo-
bis super hominibus istis: quod acturi sitis. Ante
hos enim dies extitit theodas dicens se esse
aliquem: cui consensit numerus uirorum circiter
quadringentorum: qui occisus est et omnes qui crede-
bant & dissipati sunt: et redacti ad nihilum.
Post haec extitit iudas galyleus in die-
bus professionis: & auertit populum post se. Et
ipse perijt: et omnes quot senserunt ei dis-
persi sunt. Et nunc itaque dico uobis: disce-
dite ab hominibus istis: & finite illos. Quia si est
ex hominibus concilium hoc aut opus dissoluet si
vero ex deo est non poteritis dissoluere ne-
que est & deo repugnare uideamini. Con-

C

1.12.2.7.16.6.

Mat. 7. c.

s. 4. b.

D

1.22.2.

s. 2. b.

senferunt aut illi: et uocantes apostolos cesaris denunciarunt ne omnino loquerentur in nomine iesu: et dimiserunt eos. Et illi quod ibant gaudentes a conspectu concilij: quoniam digni habiti sunt pro nomine iesu contumeliam pati. Omnia autem die non cessabant in templo et circa domos docentes: et euangelizantes christum iesum.

VI

In diebus autem illis crescente numero discipulorum: factum est murmur grecorum aduersus hebreos eo quod despicerent in ministerio quotidiano uidere eos. Aduocantes autem duodecim multitudinem discipulorum dixerunt. Non est equum nos derelinquere uerbum dei: et ministrare mensis. Considerate ergo fratres viros ex uobis boni testimonij septem plenos spiritu sancto et sapientia: quos constituamus super hoc opus. Nos uero orationi et ministerio uobis instantes erimus. Et placuit primo coram omni multitudine. Et elegerunt stephanum uirum plenum fide et spiritu sancto: et philippum et prochorum et nicanorem et thimone et parmenam et nicolaum aduenam antiochenum. Hos statuerunt ante conspectum apostolorum et orantes imposuerunt eis manus. Et uerbum domini crescebat: et multiplicabatur numerus discipulorum in hierosolyma ualde. Multa etiam turba sacerdotum obediens fidei. Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia et signa magna in populo. Surrexerunt autem quidam de synagoga que appellatur libertinorum et cyrenensium et alexandrinorum. et eorum qui erant a ciliaria et asia disputantes cum stephano et non poterant resistere sapientie et spiritui qui loquebatur: propter quod redarguerentur ab eo cum omni fiducia. Tunc summiserunt viros qui dicerent se audiuisset eum dicentem uerba blasphemie in moysen et deum. Commouerunt itaque plebem et seniores et scribas et concurrentes rapuerunt eum et adduxerunt in concilium: et statuerunt falsos testes qui dicerent. Hic iste non cessat loqui uerba aduersus locum sanctum et legem. Audiuimus enim eum dicentem quoniam iesus nazarenus hic destruet locum istum et mutabit traditiones: quas tradidit nobis moyses. Et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio uiderunt faciem eius tamquam

faciem angeli. Dixit autem princeps sacerdotum cum si hec ita se habent: Qui ait.

VII

Frater et patres audite. Deus glorie apparuit patri nostro abrahe cum esset in mesopotamia priusquam moraretur in carran. et uixit ad illum. Exi de terra tua et de cognatione tua: et ueni in terram quam monstrauero tibi. Tunc exiit de terra chaldeorum: et habitauit in carran. Et inde postquam mortuus est pater eius transiit illum in terram istam: in qua nunc uos habitatis. Et non dedit illi hereditatem in ea nec passum pedis: sed repromisit dare illi eam in possessionem et semini eius post ipsum cum non haberet filium. Locutus est autem ei deus: quia erit semen eius accola in terra aliena: et futuri eos subicient et male tractabunt eos annis quadringentis: et gentem cui fuerint iudicabo ego dicit dominus. Et post hec eribunt: et seruiet michi in loco isto. Et dedit illi testamentum circuncisionis. et sic genuit ysaac: et circuncidit eum die octauo et ysaac iacob: et iacob duodecim patriarcharum. Et patriarche emulantes ioseph uendiderunt in egyptum: et erat deus cum eo. Et eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius: et dedit ei gratiam et sapientiam in conspectu pharaonis regis egyptiorum: et constituit eum prepositum super egyptum et super omnem domum suam. Venit autem fames in uniuersam egyptum et chanaan et tribulatio magna. et non inueniebant cibos presentes nisi. Cum autem disset autem iacob esse frumentum in egypto misit presentes suos primum: et in secundo cognitus est ioseph a fratribus suis et manifestatum est pharaoni genus eius. Mittens autem ioseph accersiuit iacob patrem suum et omnem cognationem suam in aiab septuaginta quinque. Et descendit iacob in egyptum et defunctus est ipse et presentes nisi. Et translati sunt in sichen: et positi sunt in sepulchro quod emit abraha precio argenti a filiis emez filij sichen. Cum autem appropinquaret tempus promissionis quam confessus erat deus abrahe creuit populus et multiplicatus est in egypto quoad usque surrexit alius rex in egypto qui non sciebat ioseph. Hic circoueniens genus nostrum in afflixit presentes nostros ut ex-

B

Gen. 37.

Gen. 42.

Gen. 45.

Gen. 49.

B

Act. 5.

A

B

C

Act. 13. a.

D

Act. 17. d.

Judic. 14.

ponerent infantes suos ne viuificarent
Eodē tpe natus ē moyses: 7 fuit gratus
deo q̄ nutritus est tribz mensibus in do/
mo patris sui. Exposito autē illo sustulit
eū filia pharaonis: 7 nutriuit eū sibi in
filium. Et eruditus est moyses omni sa/
pientia egyptiorz: 7 erat potēs in verbis
7 in operibz suis. Cū autē impleret ei q̄/
draginta annoz tpus: ascendit in cor ei?
vt uisitare fratres suos filios israel. Et
cum uidisset quendā iniuriā patientem
vindicauit illū: 7 fecit vltionē ei q̄ iniuri/
am sustinebat p̄cusso egyptio. Existima/
bat autē intelligere fratres: qm̄ deus per
manū ipsius daret salutē illis. At illi nō
intellerūt. Sequēti dō die apparuit
illis litigantibus 7 reconciliabat eos in
pace dicens. Viri frēs estis. Ut quid no/
cētis alterutrz? Qui autē iniuriā facie/
bat p̄ximo. repulit eum dicens. Quis te
p̄stituit p̄ncipem 7 iudicē sup nos? Nū
quid interficere me tu vis. quēadmodū
interfecisti lxxi egyptiū. Fuit autē moy/
ses in verbo isto: et factus est aduena in
terra madian: vbi generauit filios duos
Et expletis annis quadraginta: apparu/
it illi in deserto montis sina angelus in
igne flāme rubi. Moyses autē vidēs am/
miratus est visum. Et accedente illo vt
p̄sideraret. facta est ad eū vox dñi dicens
Ego sum deus patrz tuoz deus abraam
deus ysaac 7 deus iacob. Tremefact⁹ au/
tē moyses: nō audebat p̄siderare. Dixit
autē illi deus. Solue calciamenta peduz
tuoz locus em̄ in q̄ stas terra sancta est.
Uidens vidi afflictionē ppli mei qui est
in egypto: 7 gemitū eoz audiui 7 descen/
di liberare eos. Et nunc veni 7 mittā te
in egyptū. Hūc moysen quē negauerūt
dicētes q̄s te p̄stituit p̄ncipem 7 iudicē
hūc deus p̄ncipē 7 redēptorē misit cuz
manu angeli q̄ apparuit illi in rubo. Dic/
eduxit illos faciēs pdigia 7 signa in ter/
ra egypti 7 in rubro mari 7 in deserto an/
nis quadraginta. Hic est moyses qui di/
xit filijs israel. Prop̄hetā suscitabit vob
deus de fratribz vris: tanq̄ meipm̄ au/
diētis. Hic est qui fuit in ecclesia in soli

tudine cum angelo qui loquebatur ei in
monte sina 7 cū patribz vstris qui acce/
pit verba vite dare vobis. Cui noluerūt
obedire fratres vstri: sed repulerunt et
auerſi sunt cordibus suis in egyptū: di/
centes ad aaron. Fac nobis deus q̄ p̄ce/
dant nos. Moysi em̄ huic q̄ eduxit nos
de terra egypti: nescimus qd factū sit ei
Et vitulū fecerūt in diebz illis: 7 obtule/
rūt hostiam si mulacro: 7 letabant in ope/
ribz manū suaz. Conuertit autē deus
et tradidit eos seruire militie celi: sicut
scriptū est in libro p̄phetaz. Nunquid vi/
ctimas aut hostias obtulistis mihi āmis
quadraginta in deserto domus isrl. Et
suscepistis tabernaculū moloch 7 sidus
dei vstri rēpham. figuras quas fecistis
adorare eas: 7 transferā vos trans baby/
lonē. Tabernaculū testimoniū fuit cū pa/
tribz vstris in deserto sicut disposuit illis
deus loquens ad moysen: vt faceret illō
fm̄ formā quā viderāt. Quō 7 induxerūt
susipientes p̄res v̄ri cū iesu in possessio/
ne gentiū: q̄s expulit deus a facie patrū
vstroz in diebz dauid. Qui inuenit gra/
ciā ante deū: 7 petijt vt inueniret taber/
naculū deo iacob. Salomon autē edifica/
uit illi domū. Sed nō excelsus in manu
factis habitat: sicut p̄ p̄phetam dicit. Le/
lum mihi sedes est: terra aut scabellum
pedum meozū. Quā domū edificabitis
mihi dicit dñs: aut quis locus quietio/
nis mee est? Nōne manus mea fecit hec
omnia? Dura ceruice 7 incircūcisi corz
dibus 7 auribus. vos semp spūsanto re/
stitistis: sicut p̄res v̄ri ita 7 vos. Quem
p̄phetaz nō sunt p̄secuti patres v̄ri? Et
occiderūt eos qui p̄nunciabant de aduē/
tu iusti: cuius vos nūc pditores 7 homi/
cide fuistis: qui accepistis legem in dispo/
sitione angeloz 7 nō custodistis. Audiē/
tes autē hec dissecabant cordibus suis: et
stridebant ventibz in eū. Cum autē esset
plenus spūsanto intendens in celū vi/
dit gloriā dei: 7 iesum stantē a dextris
virtutis dei. Et ait. Ecce video celos aper/
tos 7 filium hoīs stantem a dextris vir/
tutis dei. Exclamantes autē voce magna

Luce. 12. b.
Exod. 2.

3. Josue. 5

Deut. 18.

Exo. 32.

Exo. 35.

Esā. 66.

8. 5. d.

Mar. 16. 8.

I. 22. c.

cōtinuerūt aures suas: et impetū fecerūt
 ynanimiter in eum. Et efficiētes eum
 extra ciuitatē lapidabant: et testes deposi-
 erūt restimēta sua secus pedes adolescē-
 tis: qui vocabat̃ saulus. Et lapidabant
 stephanū inuocantē et dicentē. Dñe iesu
 suscipe spm̃ meum. Positis autē genu-
 bus: clamauit voce magna dicens. Dñe
 ne statuas illis hoc peccatū. Et cum hoc
 dixisset obdormiuit in dño.

VIII

Saulus autē erat cōsentiens neci
 eius. Facta est autē in illa die per-
 secutio magna in ecclesia q̃ erat
 hierosolymis: et oēs dispersi sunt p regio-
 nes iudee et samarie p̃ter ap̃los. Cura-
 uerunt autē stephanū viri timorati: et fe-
 cerūt planctū magnū sup eū. Saulus
 vero deuasabat ecclesiā p domos intrās
 et trahens viros ac mulieres: tradebat in
 custodiā. Igit̃ q̃ dispersi erāt p̃transibāt
 euāgelicātes verbū dei. Phylippus autē
 descendens in ciuitatē samarie p̃dicabat
 illis christum. Intendebant autē turbe
 his que a phylippo dicebant̃ ynanimif
 audientes et videntes signa que faciebat.
 Multi em̃ eoz qui habebāt spūs imū-
 dos: clamātes voce magna eribāt. Nul-
 ti autem paralytici et claudi curati sunt.
 Factum ē ergo gaudiū magnū in illa ci-
 uitate. Erat autē q̃dam noīe symon q̃ an-
 te fuerat in ciuitate magus seducēs gē-
 tem samarie dicēs se esse aliquē magnū
 cui auscultabant om̃s a minimo vsq̃ ad
 maximū dicentes: hic est sc̃tus dei q̃ vo-
 catur magna. Attendebāt autē eū: p̃pter
 qd̃ multo tpe magicis suis tementasset
 eos. Cū vero credidissent phylippo euā-
 gelicanti de regno dei: in noīe iesu xpi ba-
 pticabant̃ viri ac mulieres. Tunc symō
 et ipse credidit: et cū baptigatus esset adhe-
 rebat phylippo. Videns etiam signa et
 virtutes maximas fieri stupens amira-
 bat̃. Cū autē audissent ap̃li qui erant hie-
 rosolymis qd̃ recepisset samaria verbum
 dei: miserūt ad eos petrum et iohannem
 qui cum venissent orauerūt p̃ ipsis vt
 accipent sp̃m̃ sc̃m̃. Non dū em̃ in quēq̃
 illoz supuenerat: sed baptigati tantum

erant in noīe dñi iesu. Tunc imponebāt
 manus sup illos et accipiebant sp̃m̃ sc̃m̃.
 Cum vidisset autē symon quia per impo-
 sitionē manus apostolorum daret̃ sp̃m̃ sc̃m̃
 ctus obtulit eis pecuniam dicens: Da-
 te et mihi hanc potestatem. vt cuiuscūq̃ impo-
 suero manus accipiat sp̃m̃ sc̃m̃. Petrus
 autem dixit ad eum: Pecunia tua tecū
 sit in pditionem: qm̃ donū dei existima-
 sti pecunia possideri. Non est em̃ tibi po-
 nestas in sermone isto. Cor em̃ tuum
 nō est rectum coram deo. Patientiam
 itaq̃ age ab hac nequicia tua: et roga deū
 si forte remittatur tibi hec cogitatio cor-
 dis tui. In felle em̃ amaritudinis et obli-
 gatione iniquitatis video te esse. Res-
 ppondens autem symon dixit. Precami-
 ni vos p me ad dñm vt nihil veniat sup
 me horum que dixistis. Et illi quidem testi-
 ficati et locuti verbum dei redibant hie-
 rosolymā: et multis regionibus samari-
 tanoz euāgelicabant. Angelus autē dñi
 locutus est ad phylippū dicens. Surge
 et vade cōtra meridianū ad viam que de-
 scendit ab hierlm̃ in gaçan: hec est deser-
 ta. Et surgens abiit. Et ecce vir ethiops
 eunuchus potēs candacis regine ethio-
 pum qui erat sup omnes gaças eius ve-
 nerat adorare in hierusalem et reuerteba-
 tur sedens supra currū suū: legensq̃ esa-
 yam p̃phetam. Dixit autē spūs phylippo.
 Accede et adiunge te ad currū istum. Al-
 currens autem phylippus: audiuit eum
 legentem esayam p̃phetā et dixit. Putas
 ne intelligi que legis? Qui ait. Et quō
 possum: si non aliquis ostenderit mihi?
 Rogauitq̃ phylippum vt ascenderet: et
 sederet secum. Locus autē scripture quaz
 legebat erat hic. Tanq̃ ouis ad occisio-
 nem ductus est: et sicut agnus corā ton-
 dente se sine voce: sic nō aperuit os suū.
 In humilitate iudiciū eius sublatū est.
 Generationē eius quis enarrabit. Quis
 tolletur de terra vita eius. Respondens
 autem eunuchus dixit phylippo. Obse-
 cro te de quo propheta dicit hoc: De se-
 an de alio aliquo? Aperiens autem phy-
 lippus os suū: et incipiens a scriptura

Esa. 53.

D

I. io. d.

ra ista: euangelicauit illi iesum. Et dum irent p viam. venerunt ad quandam aquam. Et ait eunuchus. Ecce aqua. Quis prohibet me baptizari. Dixit autem phylippus. Si credis ex toto corde licet. Et respondens ait. Credo filium dei esse iesum christum. Et iussit stare currum. Et descendunt uterque in aquam phylippus et eunuchus et baptizauit eum. Cum autem ascendisset de aqua spiritus domini rapuit phylippum: et amplius non vidit eum eunuchus. Ibat enim per viam suam gaudens. Phylippus autem inuentus est in aegypto: et pertransiens euangelicabat civitatibus cunctis donec veniret cesaream.

A

I. 22. a.

IX
Aulus autem adhuc spirans minus et rursus et cedis in discipulos domini accessit ad principem sacerdotum et petiit ab eo epistolas in damascum ad synagogas: ut si quos inuenisset huius vite viros ac mulieres vincetos perduceret in hierusalem. Et cum iter faceret: contigit ut appropinquaret damasco. Et subito circumfulsit eum lux de celo: et cadens in terram audiuit vocem dicentem sibi. Saule saule quid me persequeris. Qui dixit. Quis es domine. Et ille. Ego sum iesus quem tu persequeris. Durum est tibi contra stimulum calcitrare. Et tremens ac stupens dixit. Domine quid me vis facere. Et dominus ad eum. Surge et ingredere civitatem: et ibi dicetur tibi quod te oporteat facere. Viri autem illi qui comitabantur cum eo stabant stupefacti: audientes quidem vocem neminem autem videntes. Surrexit autem saulus de terra: apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes introduxerunt damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns: et non manducauit neque bibit. Erat autem quidam discipulus damasci nomine anania. Et dixit ad illum in visu domini. Anania. At ille ait. Ecce ego domine. Et dominus ad eum. Surge et vade in vicum qui vocatur rectus: et quere in domo iude saulum nomine tarsensem. Ecce enim orat. Et vidit virum ananiam nomine: introeuntem et imponentem sibi manus ut visum recipiat. Respondens autem

22. b. i. Cor.
5. b. Gal. i. c.

B

anania. Domine audiui a multis de viro hoc quanta mala fecerit sanctis tuis in hierusalem. Et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum dominus. Glade quoniam vas electionis est mihi iste: ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis israel. Ego enim ostendam illi: quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit anania et inuenit in domo: et imponens ei manus dixit. Saule frater dominus misit me iesus quem apparuit tibi in via qua veniebas: ut videas et implearis spiritu sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis eius tanquam squame: et visum recepit. Et surgens baptizatus est: et cum accepisset cibum confortatus est. Fuit autem cum discipulis qui erant damasci per dies aliquot. Et continuo ingressus in synagogas predicabat iesum: quoniam hic est filius dei. Stupebant autem omnes qui eum audiebant et dicebant. Nonne hic est qui expugnabat in hierusalem eos qui inuocabant nomen istud. Et hoc ad hoc venit ut vincetos illos duceret ad principes sacerdotum. Saulus autem multo magis conualescebat et confundebat iudeos qui habitabant damasci. affirmans quoniam hic est christus. Cum autem implerentur dies multi concilium fecerunt in vnum iudei ut eum interficerent. Nocte autem facte sunt saulo insidie eorum. Custodiebant autem et portas die ac nocte ut eum interficeret. Accipientes autem eum discipuli nocte per murum dimiserunt eum: summittentes in sporta. Cum autem venisset in hierusalem tenebatur se iungere discipulis et omnes timebant eum: non credentes quod esset discipulus. Barnabas autem apprehensum illum duxit ad apostolos: et narrauit illis quomodo in via vidisset dominum et quia locutus est ei. et quomodo in damasco fiducialiter egerit in nomine iesu. Et erat cum illis intransiens in hierusalem fiducialiter agens in nomine domini. Loquebatur quoque gentibus et disputabat cum grecis

2. Cor. ii. d.

C

illi autem querebant occidere eum. Quod cum cognouissent fratres, deduxerunt eum cesaream, et dimiserunt tharsum. Ecclesia quod per totam iudeam et galieam et samariam habebat pacem et edificabat ambulans in timore domini et consolatioe sancti spiritus replebat. Factum est autem ut petrus dum transiret versus ueros ueniret ad sanctos qui habitabant lydde. Inuenit autem ibi hominem quendam nomine enean: ab annis octo iacetem in grabato: qui erat paralyticus. Et ait illi petrus Enea: sanet te dominus iesus christus. Surge et sterne tibi. Et continuo surrexit. Et uiderunt eum omnes qui habitabant lydde et saronem qui conuersi sunt ad dominum. In ioppe autem fuit quedam discipula nomine thabita: que interpretata dicitur uoxas. Hec erat plene operibus bonis et elemosynis quas faciebat. Factum est autem in diebus illis: ut in hirtmata moreretur. Quam cum lauissent posuerunt eam in cenaculo. Cum autem prope esset lydda ab ioppe: discipuli audientes quia petrus esset in ea: miserunt duos viros ad eum rogantes: ne pigriteris uenire usque ad nos. Surgens autem petrus uenit cum illis. Et cum aduenisset: duxerunt illum in cenaculum et circumsteterunt illum omnes uidue flentes et ostendentes ei tunicas et uestes quas faciebat illis uoxas. Et ceteris autem omnibus foras: petrus ponens genua orauit: conuersus ad corpus dixit. Thabita surge. Et illa aperuit oculos et uisu petro resedit. Dans autem illi manum erexit eam, et cum uocasset sanctos et uiduas: assignauit eam uiuam. Notum autem factum est per uniuersam ioppem et crediderunt multi. Factum est autem ut dies multos moraretur in ioppe apud simonem quendam coziarium.

X
A **V** **I** **T** **A** **N**
 Ite autem quidam erat in cesarea nomine cornelius centurio cohortis que dicitur italica religiosus et timens deum cum omni domo sua: faciens elemosynas multas plebi et deprecans deum semper. Is uidit in visu manifeste quasi hora diei nona angelum dei introentem ad se et dicentem sibi: Corneli. At illi

intuens eum: timore correptus dixit. Quis es domine. Dixit autem illi. Gratias tue et elemosyne tue ascenderunt in memoriam in conspectu dei. Et nunc mitte viros in ioppem, et accersis simonem quendam qui cognominatur petrus. Sic hospitatur apud symonem quendam coziarium cuius est domus iuxta mare. Sic dicit tibi: quid te oporteat facere. Et cum discessisset angelus qui loquebatur illi: uocauit duos domesticos suos, et militem metuentem dominum ex his qui illi parebant. Quibus cum narrasset omnia misit illos in ioppen. Postera autem die iter illis facientibus et appropinquantibus ciuitati: ascendit petrus in superiora ut oraret circa horam sextam. Et cum esuriret uoluit gustare. Parantibus autem illis: cecidit super eum mentis excessus. Et uidit celum apertum et rescendens uas quoddam uelut linteam magnum quatuor iugis summitti de celo in terram in quo erant omnia quadrupedia et serpens terra et uolatilia celi. Et facta est uox ad eum: Surge petre: occide et manduca. Ait autem petrus. Absit domine quia nunquam manducaui omne commune et imundum. Et uox iterum secundo ad eum. Quod deus purificauit: tu commune ne dixeris. Hoc factum est parte. Et statim receptum est uas in celum. Et dum intra se hesitaret petrus quid nam esset uisio quas uidisset ecce uiri qui missi erant a cornelio inquirentes domum symonis astiterunt ad ianuam. Et cum uocassent: interrogabant si symon qui cognoscitur petrus illic haberet hospitium. Petro autem cogitante de uisione: dixit spiritus ei. Ecce uiri tres queerunt te. Surge itaque et descende et uade cum eis nihil dubitans: quia ego misi illos. Descendens autem petrus ad viros dixit. Ecce ego sum que queritis. Que causa est propter quam uenistis? Qui dixerunt. Cornelius centurio uir iustus et timens deum et testimonium habens ab uniuersa gente iudeorum: nunc accepit ab angelo sancto accersiri te in domum suam, et audire uerba abs te. Introducens ergo eos recepit hospitio. Sequenti autem die surgens profectus est cum

Tobie. 12.

1. 1. 2.

B

Luce. 2. 0.

illis et quidam ex fratribus ab ioppe comitati sunt eum. Altera autem die introiit cesarea. Cornelius vero expectabat illos iocundatus cognatis suis et necessarijs amicis. Et factum est cum introisset petrus obuius venit ei cornelius et prostratus ad pedes eius adorauit eum. Petrus vero eleuauit eum dicens. Surge: et ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intrauit et inuenit multos qui conuenerant. Dixitque ad illos. Vos scitis quod ab iudaeis sit uiro iudeo coniungi aut accedere ad alienigenam. Sed mihi ostendit deus neminem commune aut imundum dicere hominem propter quod sine dubitatione ueni accersitus. Interrogo ergo quam ob causam accersistis me. Et cornelius ait. Nudius quarta die usque ad hanc horam orans erat hora nona in domo mea. et ecce uir stetit ante me in ueste candida. et ait. **Corneli exaudita est oratio tua: elemosynae tuae commemoratae sunt in conspectu dei. Mitte ergo in ioppen et accersi symonem qui cognoscitur petrus. hic hospitatur in domo symonis coriathij iuxta mare. Confestim ergo misi ad te et tu bene fecisti ueniendo. Nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus: audire omnia quaecumque tibi precepta sunt a domino. Aperiens autem petrus os suum dixit. In ueritate comperi. quia non est per sonarum acceptor deus sed in omni gente qui timet eum et operatur iustitiam acceptus est illi. Verbum misit deus filiis israel annuncians pacem per iesum christum: hic est omnium dominus. Vos scitis quod factus est uerbum per uersam iudeam. Incipiens enim a galylea post baptismum quod predicauit iohannes iesum a nazareth quomodo uenit eum deus spiritu sancto et uirtute quam pertransiit benefaciendo et sanando omnes oppressos a dyabolo: quoniam deus erat cum illo. Et nos testes sumus omnium que fecit in regione iudeorum et hierosolymis: quem occiderunt suspendentes in ligno. Hunc deus suscitauit tertia die et reddidit eum manifestum fieri non omnino populo sed testibus preordinatis a deo nobis qui manducauimus et bibimus cum illo postquam resurrexerat a mortuis. Et precepit nobis predicare populo et testificari: quia ipse est qui constitu-**

tus est a deo iudex uiuorum et mortuorum. Huic omnes prophete testimonium perhibent remissione peccatorum accipe pro nomine eius: omnes qui credunt in eum. Adhuc loquente petro uerba hec cecidit spiritus sanctus super omnes qui audiebant uerbum. Et obstupuerunt ex circumcissione fideles qui uenerant cum petro: quia et in nationes gratia spiritus sancti effusa est. Audiebant enim illos loquentes linguis. et magnificantes deum. Tunc respondit petrus. Nunquid quis prohibere potest ut non baptizentur hi qui spiritum sanctum acceperunt sicut et nos. Et iussit eos baptizari in nomine domini iesu christi. Tunc rogauerunt eum: ut maneret apud eos aliquot diebus.

XI

Et dierunt autem apostoli et fratres qui erant in iudea: quoniam et gentes receperunt uerbum dei. Cum autem ascendisset petrus hierosolymam disceptabant aduersus illum qui erant ex circumcissione dicentes: Quare introiisti ad uiros preputium habentes et manducasti cum illis. Incipiens autem petrus: exponebat illis ordinem dicens. Ego eram in ciuitate ioppe orans. et uidi in excessu mentis meae uisionem: descendens uas quoddam uelut lintreum magnum quattuor iugis summitti de celo. et uenit usque ad me. In quod intuens considerabam: et uidi quadrupedia terre et bestias et reptilia et uolatilia celi. Audiuim autem et uocem dicentem mihi. Surge petre: occide et manduca. Dixi autem. Nequaquam domine: quia commune aut imundum nunquam introiuit in os meum. Respondit autem uox secundo de celo. Que deus mandauit: tu ne commune dixeris. Hoc autem factum est per te et recepta sunt omnia rursum in celum. Et ecce uiri tres confestim astiterunt in domo in qua eram missi a cesarea ad me. Dixit autem spiritus mihi: ut irem cum illis nihil hesitans. Uenerunt autem mecum et sex fratres istius: et ingressi sumus in domum uiri. Narrauit autem nobis quomodo uidisset angelum in domo sua stantem et dicentem sibi. Mitte in ioppen: et accersi symonem qui cognominatur petrus. qui loquetur tibi uerba

s. 8. d.

s. 10. a.

Tobie. 12.

euif. 19. Ro.
b. Ephe. 6. b.
1. cor. 3. d.
De. 1. c.
1. a. 2. b.
D
Esa. 61.

Act. 13. 3. 1. a

s. 2. b.

A

B

Actus apostolorum

in quibus saluus eris tu et vniuersa domus tua. Cum autem cepissem loqui: cecidit spiritus sanctus super eos: sicut et in nos in initio. Recordatus sum autem verbi domini: sicut dicebat: Johannes quidem baptizauit aqua vos autem baptizabimini spiritu sancto. Si ergo eandem gratiam dedit illis deus sicut et nobis quae credidimus in dominum iesum christum ego quis eram qui possem prohibere deum? His auditis tacuerunt et glorificauerunt deum dicentes. Ergo et gentibus penitentiam dedit deus ad vitam. Et illi quidem qui dispersi fuerant a tribulatione quae facta fuerat sub stephano: pambularunt usque phoenicem et cyprum et antiochiam nemini loquentes verbum nisi solum iudeis. Erant autem quidam ex eis viri cyreni et cyreni: qui cum introissent antiochiam loquebantur et ad grecos annunciantes dominum iesum. Et erat manus domini cum eis multusque numerus credentium conuersus est ad dominum. Peruenit autem sermo ad aures ecclesiae quae erat hierosolymis super istis: et miserunt barnabam usque ad antiochiam. Qui cum peruenisset et vidisset gratiam dei gauisus est et hortabatur omnes in proposito cordis permanere in domino: quia erat vir bonus et plenus spiritu sancto et fide et appositus est multa turba domino. Profectus est autem tharsus ut quereret saulum: quem cum inuenisset perduxit antiochiam. Et annum totum conuersati sunt ibi in ecclesia: et docuerunt turbam multam: ita ut conuiderent primum antiochie discipuli christiani. In his autem diebus superuenerunt ab hierosolymis prophetae antiochia: et surgens vnus ex eis nomine agabus significabat per spiritum sanctum: famem magnam futuram in vniuerso orbe terrarum quae facta est claudio. Discipuli autem putantes quod habebat proposuerunt in ministerium mittere habitantibus in iudea fratribus quod et fecerunt mittentes ad seniores per manus barnabe et sauli.

XII

Quidem autem tempore misit herodes rex manus: ut affligeret quosdam de ecclesia. Occidit autem iacobum fratrem iohannis gladio: videns autem quia placeret iudeis apposuit apprehendere et

petrum. Erant autem dies acrimorum. Quae cum apprehendisset misit in carcerem: tradensque quatuor quaternionibus militum ad custodiendum eum: volens post pascha producere eum populo. Et petrus quidem suabat in carcere: oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deum pro eo. Cum autem producturus eum esset herodes: in ipsa nocte erat petrus dormiens inter duos milites vincitatus catenis duabus: et custodes ante ostium custodiebant carcerem. Et ecce angelus domini astitit: et lumen refulsit in habitaculo: percussosque latere petri excitauit eum dicens: Surge velociter. Et ceciderunt catene de manibus eius. Dixit autem angelus ad eum. Precingere et calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circumda te bi vestimentum tuum et sequere me. Et exiens sequebatur eum: et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum. Existimabat autem se visum videre. Transeuntes autem primam et secundam custodiam uenerunt ad portam ferream quae ducit ad ciuitatem quae ultro aperta est eis. Et exeuntes processerunt vicum vnum: et continuo discessit angelus ab eo. Et petrus ad se reuersus dixit. Nunc scio vere quod misit dominus angelum suum et eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeorum. Consideransque venit ad domum marie matris iohannis qui cognominatus est marcus ubi erant multi congregati et orantes. Pulsante autem eo ad ostium ianuae: processit puella ad videndum nomen rhode. Et ut cognouit vocem petri pro gaudio non aperuit ianuam: sed intro currentes nunciavit stare petrum ante ianuam. At illi dixerunt ad eam: Insanis. Illa autem affirmabat sic se habere. Illi autem dicebant. Angelus eius est. Petrus autem perseuerabat pulsans. Cum autem aperuissent ostium: viderunt eum et obstupuerunt. Annuens autem eis manu ut tacerent narrauit quod dominus eduxisset eum de carcere. Dixitque. Nunciare iacobo et fratribus haec. Et egressus abiit in alium locum. Facta autem die: erat non parua turbatio inter milites quid nam factum esset de petro

8. i. a. 7. 19. a.

8. 5. e. 7. 16. c.
Luce. 2. b.

B

Gen. 18.
Daniel. 5.

8

e

C

Herodes autē cū requisisset eū ⁊ non in-
uenisset. inq̄sitiōe facta de custodibꝫ ius-
fit eos duci: descendensq; a iudea in cesa-
reā: ibi cōmoratus est. Erat autē iratus
tyrijs ⁊ sydonis. At illi vnanimēs vene-
rūt ad eū: ⁊ psuasō blasto q̄ erat sup cubi-
culū regis postulabant pacē: eo q̄ alerēt
tur regiones eorꝫ ab illo. Statuto autē
die herodes vestitus veste regia sedit p
tribunali. ⁊ p̄conabatur ad eos: Populus
autē acclamabat dei voces ⁊ nō hoīs. Cō-
festim autē percussit eū angelus dñi eo q̄
nō reddidit honore deo: ⁊ p̄sumptus a ver-
bis expirauit. Verbum autē dñi cresce-
bat ⁊ multiplicabatur. Barnabas autē ⁊
saulus reuersi sunt ab hierosolymis ex-
pleto ministerio: assumpto iohāne q̄ co-
gnoiatus est marcus.

XIII

Rant autē in ecclia q̄ erat antio-
chie p̄phete ⁊ doctores: in quibꝫ
barnabas ⁊ symon q̄ vocabatur ni-
ger. ⁊ lucius cyrenensis ⁊ manaxen qui
erat herodis tetrarche collactaneus ⁊ sau-
lus. Ministrantibꝫ autē illis dño ⁊ ieiū-
nantibꝫ. dixit illis spūs sanctus. Segrega-
te mihi saulū ⁊ barnabā in opus ad qd̄
assumpsi eos. Tūc ieiunātes ⁊ orantes
imponētēsq; eis manus dimiserūt illos
Et ipsi q̄dem missi a spūs sancto abierūt
seleucia: ⁊ inde nauigauerūt cyp̄uz. Et
cū venissent salaminā p̄dicabant verbuz
dei in synagogis iudeorꝫ. Habebant autē
⁊ iohannē in ministerio. Et cū pambu-
lassent vniuersam insulā vsq; ad paphū
inuenērūt quendā virū magnum pseu-
dop̄phetam iudeū cui nomē erat barieu
qui erat cum p̄consule sergio paulo vi-
ro prudente. Dic accerfite barnabā et
paulo: desiderabat audire verbū dei. Re-
sistebat autē illis elymas magus: sic enī
interpretatur nomen eius: q̄rens auerte-
re p̄consulē a fide. Saulus autē q̄ ⁊ pau-
lus repletus spūs sancto intuens in eum
dixit. O plene oī volo ⁊ oīm fallacia fili
dyaboli. inimice oīs iusticie: non de sinis
subuertere vias dñi rectas. Et nūc ecce
manus dñi sup te ⁊ eris cecus nō vidēs
solē vsq; ad t̄p̄s. Et confestim cecidit in

eū caligo ⁊ tenebre: ⁊ circūiens q̄rebat q̄
ei manū daret. Tunc p̄consul cū vidisset
factū: credidit: ammirans sup doctrinā
dñi. Et cū a papho nauigasset paulus et
qui cū eo erat: venerūt pergen pamp̄hy-
lie. Iohannes autē discedens ab eis re-
uerlus est hierosolymā. Illi vero p̄tran-
seuntes pergen venerūt antiochia: p̄si-
die. ⁊ ingressi synagogam die sabbatorū
federūt. Post lectionē autē legis ⁊ p̄phē-
tarū: miserūt principes synagoge ad eos
dicentes: Viri fr̄es: si quis est in vobis
f̄mo exhortatōis ad plebem dicere. Sur-
gens autem paulus ⁊ manu silentiū in-
dicens ait. Viri israelite ⁊ q̄ timetis deū
audite Deus plebis israel elegit patres
nostros ⁊ plebem exaltauit cū essent in-
cole in terra egypti et in brachio excelso
eduxit eos ex ea. ⁊ p̄ quadraginta annorꝫ
tempus mores eorꝫ sustinuit in deserto
Et destruens gentes septē in terra cha-
naan sorte distribuit eis terram eorꝫ: q̄ si
post quadringētos ⁊ quināginta annos
⁊ post hec dedit iudices vsq; ad samuel p̄-
phetam. Et exinde postulauerūt regem
⁊ dedit illis saul filium cis virum de tri-
bu beniamin annis q̄draginta. Et amo-
to illo suscitauit illis dauid regē: cui tes-
timoniū perhibēs dixit. Inueni dauid
filium iesse virum f̄m cor meū: qui faci-
et omnes voluntates meas. Huius de-
er semine f̄m p̄missionē eduxit israel sal-
uatorem iesum: p̄dicante iohanne an-
te faciem aduentus eius baptismā peni-
tentie omni populo israel. Cum imple-
ret autē cursum suū dicebat. Quē me
arbitramini esse nō sum ego: sed ecce ve-
nit post me: cuius nō sumus dignus cal-
ciamenta pedū soluere. Viri fratres: si-
lij generis abraam ⁊ qui in vobis timēt
deū: vobis verbū salutis huius missus ē
Qui enī habitabant hierusalem ⁊ prin-
cipes eius hunc ignorātes. ⁊ voces p̄phē-
tarꝫ que p̄ omne sabbatū legunt: iudicā-
tes impleuerūt. Et nullam cām mortis
inueniētes in eo perierūt a p̄yato vt inf-
ficerent eū. Cūq; cōsummāssent oīm
que de eo scripta erant deponentes eum

D

Eccl.ii.a.

A

B

E
Mar.i.b.
Job.i.d.

Eccl.i.a.

Luce.23.c.
8.3.c.

Actus apostolorum

de ligno posuerunt eum in monumento. Deus autem suscitauit eum a mortuis tertia die: qui visus est per dies multos his qui simul ascenderant cum eo de galylea in hierusalē: quos usque nunc sunt testes eius ad plebem. Et nos vobis annunciamus eam que ad patres nostros repromissa facta est: quoniam hanc deus adimpleuit filiis vestris resuscitans iesum. sicut et in psalmo secundo scriptum est. Filius meus es tu ego hodie genui te. Deus autem suscitauit eum a mortuis amplius iam non reuersurum in corruptionem ita dixit. Quia dabo vobis sancta dauid fidelia. Ideoque et alias dicit. Non dabis sanctum tuum videre corruptionem. Dauid enim in sua generatione cum amiserat voluntati dei: dormiuit et appositus est ad patres suos et vidit corruptionem. Quae vero deus suscitauit a mortuis non vidit corruptionem. Notum igitur sit vobis viri fratres: quia per hunc vobis remissio peccatorum annunciat ab omnibus quibus non potuistis in lege moysi iustificari. In hoc omnibus qui credit iustificatur. Videte ergo ne superueniat vobis quod dictum est in prophetis. Videte contemptores et ammiramini et disperdimini: quia opus operum ego in diebus vestris: opus quod non creditis si quis enarrauerit vobis. Creuntibus autem illis: rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba haec. Tuncque dimissa esset synagoga secuti sunt multi iudeorum et constantium deum aduenarum paulum et barnabam qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia dei. Sequenti vero sabbato pene vniuersa ciuitas conuenit audire verbum dei. Et videntes autem turbas iudei repleti sunt celo: et contradicebant his quae a paulo dicebantur blasphemantes. Tunc constanter paulus et barnabas dixerunt. Nobis oportebat primum loqui verbum dei: sed quoniam repellitis illud et indignos vos iudicatis eterne vite: ecce conuertimur ad gentes. Sic enim nobis precepit dominus. Posuite in lucem gentium ut sis in salutem usque ad extremum terre. Audientes autem gentes gauise sunt et glorificabant verbum domini: et crediderunt quotquot erant ordinati ad

vitam eternam. Disseminabat autem verbum domini per vniuersam regionem. Iudei autem contumaciter mulieres religiosas et honestas: et primos ciuitatis: et excitauerunt persecutionem in paulum et barnabam. et eiecerunt eos de finibus suis: At illi excusso puluere pedum in eos venerunt iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio et spiritu sancto.

Actum est autem in iconio XIII f nio ut filius introiret synagogam iudeorum et loquerentur: ita ut crederet iudeorum et grecorum copiosa multitudo. Qui vero increduli fuerunt iudei: suscitauerunt et ad iracundiam contumaciter aias gentium aduersus fratres. Multo igitur tempore morati sunt fiducialiter agentes in domino testimonium perhibente verbo gratiae suae dante signa et prodigia fieri per manus eorum. Diuisa est autem multitudo ciuitatis et quidam quidem erant cum iudeis: quidam vero cum apostolis. Cum autem factus esset impetus gentium et iudeorum cum principibus suis ut contumeliosus afficerent et lapiderent eos intelligentes profugerunt ad ciuitates lycaoniae lystram et derben et vniuersam in circuitu regionem et ibi euangelizantes erant. Et commota est omnis multitudo in doctrina eorum: paulus autem et barnabas morabantur lystris. Et quidam vir lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex vtero matris suae: qui nunquam ambulauerat. Hic audiuit paulum loquentem. Qui intuitus eum et videns quod fidem haberet saluus fieret dixit magna voce. Surge super pedes tuos rectus. Et exiit: et ambulabat. Turba autem cum vidissent quod fecerat paulus: leuaerunt vocem suam lycaoniae dicentes. Viri similes facti hominibus descenderunt ad nos. Et vocabant barnabam iouem: paulum vero mercurium: quoniam ipse erat dux verbi. Sacerdos quoque iouis qui erat ante ciuitatem: thaurus et coronas aeneas afferens cum populis: volebant sacrificare: Quod vbi audierunt populi barnabas et paulus cocissis tunicis suis enkerunt in turbas: clamantes et dicentes. Viri quid haec facitis? Et nos mortales sumus similes vobis homines annunciantes vobis

ps. 15
82. c.

D

Ela. 49.

Mat. 10. c. 8
6. b. Lu. 9. a.

A

8. 6. c.

B

8. 3. a.

C

ps. 145.
1 pōc. 14. b

ab his vanis conuertere ad deum uiuū q̄ fecit
celū et terrā et mare et oīa q̄ in eis sunt: q̄
in p̄teritis ḡnationibz dimisit oēs gen-
tes ingredi uias suas. Et quidē nō sine
testimonio semetipm̄ reliquit benefaci-
ens de celo dans pluuias et t̄pa fructife-
ra implens cibz et leticia corda eoz. Et hec
dicentes uix sedauerunt turbas ne sibi
imolarēt. Supuenerūt autē q̄daz ab an-
tiochia et iconio iudei. et p̄suasīs turbis
lapidātes paulū traxerūt extra ciuitatez
elimātes eū mortuū esse. Circūdātibz
autē eū discipulis. surgēs intrauit ciuita-
tē. et postera die p̄fectus est cū barnaba
in derben. Cū euāgelisassent ciuitati illi
et docuissent multos: reuersi sunt lystrū
et iconiā et antiochiā p̄firmantes aīas di-
scipuloz exhortantesqz ut p̄manerēt in
fide: et qm̄ p̄ multas tribulationes opor-
tet nos intrare regnū dei. Et cū p̄stituis-
sent illis p̄ singulas ecclesias p̄sbyteros
et orassent cū ieiunationibz: cōmendaue-
rūt eos dño in quē crediderūt. Transe-
untēsqz p̄sidia uenerūt in p̄philiā: et lo-
quētes uerbū dñi in pergen. descenderūt
in nataliā et inde nauigauerūt antiochiā
vñ erant traditi gr̄e dei in opus qd̄ com-
pleuerūt. Cū autē uenissent et congregassēt
ecclesiā retulerūt quāta fecisset deus cū
illis: et quia aperuisset gentibz osium si-
dei. Morati sunt autē t̄ps nō modicū di-
scipulis.

XV

Et quā descendētes de iudea co-
cebāt fr̄es: qz nisi circūcidamini
s̄m̄ morē moysi nō potestis sal-
uari. Facta igit̄ seditioe nō minima paulo
et barnabe aduersus illos: statuerunt ut
ascenderent paulus et barnabas et q̄daz
alii et alij ad aplos et p̄sbyteros in hie-
rusalē: sup̄ hac q̄stione. Illi igit̄ deducti ab
ecclesia p̄trāsibant p̄xenice et samariā nar-
rantes conuersionē gentiū: et faciebāt gau-
diū magnū oibz fratribz. Cū autē uenis-
sent hieros. ymā suscepti sunt ab ecclesia
et ab aplis et seniozibz annūciantes quā-
ta deus fecisset cū illis. Surrexerūt au-
tē quidam de heresi phariseoz q̄ credide-
runt dicētes: qz oportet circūcidi eos:

scipere quoqz seruare legem moysi. Cō-
uenerūtqz apli et seniores uidere de uer-
bo hoc. Cum autē magna conuulsiō fieret
surgēs petrus dixit ad eos: Viri fratres
uos scitis qm̄ ab antiquis diebz deus in
nobis elegit p̄ os meū audire gētes uer-
bum euangeliū et credere. Et q̄ nouit cor-
da deus testimoniū p̄hibuit dās illi sp̄m̄
sanctum sicut et nobis et nihil discreuit
inter nos et illos fide purificās corda eoz
rū. Nunc ergo quid tentatis deū. impo-
nere iugum sup̄ ceruices discipuloz: qd̄
neqz nos neqz patres n̄ri portare potui-
mus. Sed per gratiam dñi iesu christi
credimus saluari quēadmodū et illi. Ta-
cuit autē omnis multitudo et audiebant
barnabā et paulum narrantes quāta de-
fecisset signa et p̄digia in gētibz per eos.
Et postqz tacuerunt respondit iacob di-
cens. Viri fratres audite me: symō nar-
rauit quēadmodū primū deus uisitauit
sumere ex gentibz pplm̄ noī suo: ut huic
concordant uerba p̄phetaz sicut scriptuz
est. Post hec reuertar et reedificabo taber-
naculū dauid quod cecidit et diruta eius
reedificabo. et erigam illud: ut requirāt ce-
teri hoīm dñm: et omnes gentes sup̄ q̄s
inuocātū est nomen meū dicit dñs faci-
ens hec: Notū a seculo est dño opus suū
Propter quod ego iudico nō inquietari
eos qui ex gentibz conuertunt ad deum.
sed scribere ad eos ut abstineant se a cō-
taminationibz simulacroz et fornicatio-
ne. et suffocatis et sanguine. Moyses em̄
a t̄pibz antiquis habet in singulis ciuita-
tibus qui eū p̄dicent in synagogis: ubi
per omne sabbatū legitur. Tunc placuit
apostolis et seniozibus cum oīni ecclesia
eligere viros ex eis et mittere antiochiaz
cum paulo et barnaba: iudam qui cogno-
minabatur barsabas et syram. viros pri-
mos in fratribz scribentes per manus
eorum. Apostoli et seniores fratres: his
qui sunt antiochie et syrie et cilicie fratri-
bus ex gentibus salutē: Quoniā audi-
uimus: quia quidam ex nobis exeuntes
turbauerūt uos uerbis euerentes aīas
v̄ras: quibus nō mandauimus: placuit

B

C

Luce. 24. b

A
Ecc. 13.
2. Cor. 6. c
Gal. 5. a.

nobis collectis in vnu eligere viros. et mittere ad vos cum charissimis nostris barnaba et paulo: quibus tradiderunt aias suas pro nomine domini nostri iesu christi. Misimus ergo iuda et sylam: qui et ipsi vobis verbis referent eadem. Visum est enim spiritui sancto et nobis nihil ultra imponere vobis oneris quam haec necessaria: ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum et sanguine suffocato et fornicatione a quibus custodientes vos bene ageritis. Laetate. Illi ergo dimissi descenderunt antiochiam et congregata multitudine tradiderunt epistolam. Quam cum legissent: gauisi sunt super consolatione Judas autem et sylas et ipsi cum eis essent prophete verbo plurimo consolati sunt fratres: et confirmauerunt. Facto autem ibi aliquanto tempore: dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos qui miserant illos. Visum est autem syle ibi remanere: iudas autem solus abiit hierosalem. Paulus autem et barnabas demorabantur antiochie docentes et euangelizantes cum alijs pluribus verbu domini. Post aliquot autem dies dixit ad barnabam paulus Reuertentes visitemus fratres per vniuersas ciuitates in quibus predicauimus verbu domini: quod se habeant. Barnabas autem volebat secum assumere et iohannem quem cognouerat marcus. Paulus autem rogabat eum ut qui discessisset ab eis de pamphilia et non esset cum eis in opus non debere recipi. Facta est autem dissensio ita ut discederet ab inuicem et barnabas quidem assumpto marco nauigaret cyprum. Paulus vero electo syla profectus est traditus gratia dei a fratribus. Perambulabat autem syria et cilicia edificans ecclesias: precipiens custodire precepta apostolorum et seniorum.

XVI

¶ **E**uenit autem in derben et lysiram Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine timotheus: filius matris iudaeae et patris graeci. Hunc testimonium habuerunt reddere quod in lysiris erat et iconio fratres. Hunc voluit paulus secum proficisci et assumens circumcidit eum propter iudeos qui erant in illis locis. Sciebant enim omnes quod pater eius erat gentilis. Cum autem pertransiret ciuitates: tradebant eis custodire dogma

ta que erant decreta ab apostolis et senioribus qui erant hierosolymis. Et ecclesie quidem confirmabant fide et abundabant numero quotidie. Transientes autem phrygiam et galatie regionem: verati sunt a spiritu sancto loqui verbum dei in asia. Cum venissent autem in mysiam tentabant ire in bythyniam: et non permittit eos spiritus iesu. Cum autem praesentissent mysiam descenderunt troadem: et visio pro noctem paulo ostensa est. Vir macedo quidam erat stans: et deprecans eum et dicens. Transiens in macedoniam adiuua nos. Ut autem visum vidit: statim qui sumus proficisci in macedoniam: certi facti quod vocasset nos deus euangelizare eis. Nauigantes autem a troade recto cursu venimus samothraciam: et sequenti die neapolim: et inde phylippis qui est prima polis macedonie ciuitas colonia. Eramus autem in hac urbe diebus aliquot consistentes. Die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta flumen ubi videbatur oratio esse. et sedentes loquebamur mulieribus que conuenerant. et quidam mulier nomine lydia purpuraria ciuitatis thiaticenorum colens deum audiuit: cuius dominus aperuit cor intendere his qui dicebantur a paulo. Cum autem baptizata esset et domus eius deprecata est dicens. Si iudicatis me fidele domino esse introite in domum meam et manete. Et coegit nos. Factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam quandam habentem spiritum phitonie obuiare nobis que questum magnum prestabat dominis suis diuinando. Hec subsequuta paulum et nos clamabat dicens. Isti homines serui dei excelsi sunt qui annunciant vobis viam salutis. Hoc autem faciebat multis diebus. Volens autem paulus et conuersus spiritui dixit. Precipio tibi in nomine iesu christi exire ab ea. Et exiit eadem hora. Clidentes autem domini eius. quod exiit spes questus eorum: apprehendentes paulum et sylam perduxerunt in forum ad principes: et offerentes eos magistratibus dixerunt. Hi homines conturbant ciuitatem nostram cum sint iudei. et annunciant mortem quem non licet nobis suscipere neque facere cum simus romani. Et cucurrit plebs aduersus eos

Gen. 18.
1. Regu. 28.

C

L

Magistratus scissis tunicis eorum iusserunt eos virgis cedi. Et cum multas plagas eis imposuissent miserunt eos in carcere precipientes custodi ut diligenter custodiret eos. Qui cum tale preceptum accepisset misit eos in interiori carcere et pedes eorum strinxit ligno. Media autem nocte paulus et sylas adorantes laudabant deum et audiebant eos qui in custodia erant. Subito vero tremotus factus est magnus ita ut mouerentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia et uniuersorum vincula soluta sunt. Experges factus autem custos carceris et videns ianuas apertas carceris euaginato gladio volebat se interficere. Estimans fugisse vinceros. Clamauit autem paulus voce magna dicens. Nihil tibi male feceris. Uniuersi enim hic sumus. Perit quoque lumine introgressus est: et tremefactus percudit paulo et sylam ad pedes: et producit eos foras ait. Domine: quid me oportet facere ut saluus fiam. At illi dixerunt. Crede in dominum iesum: et saluus eris tu et domus tua. Et locuti sunt ei verbis domini: cum omnibus qui erant in domo eius. Et tollens eos in illa hora noctis lauit plagas eorum. et baptizatus est ipse et omnis domus eius continuo. Cumque produxisset eos in domum suam apposuit eis mesam et letatus est cum omni domo sua credens deo. Et cum dies factus esset miserunt magistratus lictores dicentes. Dimitte homines illos. Nunciavit autem custos carceris verba hec paulo: quod miserunt magistratus ut dimittantur tibi. Nunc igitur crentes ite in pace. Paulus autem dixit eis. Cesos non publice indignatos homines romanos miserunt in carcere et nunc occulte nos eiciunt: Non ita sed veniant et ipsi nos eiciant. Nunciauerunt autem magistratibus lictores verba hec: Timueruntque audito quod romani essent: venientes deprecati sunt eos: et educetes rogabant ut egrederentur de urbe. Crentes autem de carcere introierunt ad lydiam: et visis fratribus consolati sunt eos et profecti sunt.

XVII

Um autem pambulassent amphipolim et appolonia venerunt thes-

salonica: ubi erat synagoga iudeorum. Secundum consuetudinem autem paulus introiit ad eos: et per sabbata tria disserere eis de scripturis adaperiens et insinuans: quod christum oportuit pati et resurgere a mortuis et quod hic est iesus christus quem ego annuncio vobis. Et quidam ex eis crediderunt et adiuncti sunt paulo et syla: et de colentibus gentilibusque multitudo magna et mulieres nobiles non paucę. Gelantes autem iudei assumentesque de vulgo viros quosdam malos et turba facta concitauerunt civitatem. et assistentes domui iasonis querabant eos producere in populum. Et cum non inuenissent eos traherant iasonem et quosdam fratres ad principes civitatis clamantes: quoniam hi qui urbem concitant et huc venerunt quos suscepit iason: et hi omnes contra decreta cesaris faciunt regem alium dicentes esse iesum. Concitauerunt autem plebem et principes civitatis audientes hec. Et accepta satisfactione a iasone et a ceteris dimiserunt eos. Fratres vero confestim per noctem dimiserunt paulum et sylam in beroam. Qui cum venissent in synagogam iudeorum introierunt. Hi autem erant nobiliores eorum qui sunt thessalonice qui susceperunt verbis cum omni aviditate: quotidie scrutantes scripturas si hec ita se haberent. Et multi quidem crediderunt ex eis et mulierum gentilium honestarum et viri non pauci. Cum autem cognovissent in thessalonica iudei. quod et beroe predicatum est a paulo verbum dei: venerunt et illuc commouentes et turbantes multitudinem. Statimque tunc paulum dimiserunt fratres ut iret usque ad mare. Syllas autem et timotheus remanserunt ibi. Qui autem deducebant paulum produxerunt eum usque ad athenas. et accepto mandato ab eo ad sylam et timotheum ut quę celeriter venirent ad illum profecti sunt. Paulus autem cum athenis eos expectaret incitabat spiritus eius in ipso videns idolatrię deditam civitatem. Disputabat igitur in synagoga cum iudeis et colentibus et in foro per octidies ad eos qui audierant. Quidam autem epicurei et stoici philosophi dissererebant cum eo: et quidam dicebant

Luce. 24. 8

Joh. 18. 8

5. c. 7. 12. b

D

21

c

C

Quid vult seminiu erbius hic dicere. Alij vero nouoz demonioz videt annu-
ciator esse: qz iesum ⁊ resurrectione an-
nuciabat eis. Et apprehensum eu ad ari-
opagi duxerunt dicentes: Possumus
scire q est hec noua que a te dicis doctria
Noua em qda infers aurib nris. Volu-
mus ergo scire quidnam velint hec esse.
Athenienses aut oēs ⁊ aduene hospites
ad nihil aliud vacabant: nisi aut dicere
aut audire aliqd noui. Stans aut pau-
lus in medio ariopagi ait: Viri atheni-
ses p oia quasi supersticiosos vos video.
Preteriens em ⁊ vidēs simulacra vra:
inueni ⁊ aram in q scriptū erat: Ignoto
deo. Quod ergo ignorantes colitis: hoc
ego annūcio vobis. Deus q fecit mūdū
⁊ oia q in eo sunt: hic celi ⁊ terre cum sit
dñs nō in māfactis tēplis habitat: nec
manibus hūanis colit indigens aliquo
cū ipse det oib vitam ⁊ inspirationem ⁊
oia: fecitq ex vno omne genus hōim. in-
habitare sup vniuersam faciem terre ⁊
finiens statuta tpa et terminos habita-
tionis eoz querere deū. si forte attrectet
eum aut inueniāt: quis nō longe sit ab
vnoquoq nostrū. In ipso em viuimus
⁊ mouemur ⁊ sumus sicut ⁊ quidam ve-
stroz poetaz dixerūt. Ipsius em ⁊ gen-
sumus. Genus q cū sumus dei nō debe-
mus estimare auro ⁊ argento aut lapidi
sculpture artis ⁊ cogitationis hōis diui-
nū esse simile. Et tpa qdem huius igno-
rantie despiciens deus: nunc annūciat
hōib vt omīs vbiq penitentiā agant eo
q statuit diē in q iudicaturus est orbem
in equitate in viro in quo statuit fidē p-
bens oib: suscitans eum a mortuis. Cū
audissent aut resurrectionem mortuoz
quidam quidem irridebant: quidā vero
dixerūt. Audiamus te de hoc iterū. Sic
paulus exiit de medio eoz. Quidā vō
viri adherentes ei crediderūt: in quibus
⁊ dyonisius ariopagita ⁊ mulier noie da-
maris. ⁊ alij cū eis.

XVIII

A

p Est hec egressus ab athenis ve-
nit corinthū. ⁊ inueniēs quen-
dam iudeū noie aquilā ponticū

genere q nup venerat ab italia ⁊ priscil-
lam vxore ei' eo q pcepisset claudius di-
scedere omīs iudeos a roma. accessit ad
eos: ⁊ qz eiusdē erat artis. manebat apd
eos ⁊ opabat. Erant autē scenofactorie
artis. Et disputabat in synagoga p omne
sabbatum interponens nomen dñi iesu
suadebatq iudeis ⁊ grecis. Cum venis-
sent aut de macedonia sylas ⁊ timothe-
us: instabat verbo paulus testificans iu-
deis esse chriū iesum. Contradicens vō
aut eis ⁊ blasphemantib. excutiens ve-
stimēta sua. Dixit ad eos. Sanguis v-
sup caput vrm. Mundus ego ex hoc ad-
gentes vadam. Et migrans inde intra-
uit in domū cuiusdā noie tiri iusti colen-
tis deū: cuius domus erat iuncta syna-
goge. Crispus aut archisynagogus cre-
didit dño cum omni domo sua. et multi
corinthioz audientes credebant ⁊ bap-
tocabant. Dixit aut dñs nocte p visionē
paulo. Noli timere sed loquere ⁊ ne tace-
as. Propter quod ego sum tecum: ⁊ ne-
mo apponet tibi vt noceat te: qm̄ ap-
lus est mihi multus in hac ciuitate. Sedit
aut ibi annū ⁊ sex menses docens apud
eos verbū dei. Gallione autem p-
colule achae insurrexerūt vno aīo iudei in pan-
lū: ⁊ adduxerūt eū ad tribunal dicentes
qz ptra legē hic psuadet hōib colere deū
Incipiente aut paulo apire os dixit gal-
lio ad iudeos. Si quidem esset iniquus
aliquid aut facinus pessimū o viri iudei
recte vos sustinerē: si vero qstiones sunt
de verbo in noib legis v-: vos ipsi vide-
ritis. Iudex ego hoz nolo esse. Et mina-
uit eos a tribunali. Apprehēdētes aut
omīs sustinē principē synagoge pcutie-
bant eū ante tribunal ⁊ nihil eoz gal-
lio ni cure erat. Paulus vō cū adhuc susti-
nisset dies multos: fratrib valefaciēs
nauigauit in syriā. ⁊ cū eo priscilla ⁊ aqui-
la: qui sibi toronderat in cenchris caput
Habebat em̄ votū. Deuenit ephesum. ⁊
illos ibi reliquit. Ipse vō ingressus sy-
nagogā disputabat cū iudeis. Roganti-
bus aut eis vt ampliori tpe maneret nō
psensit: sed valefaciēs ⁊ dicens: iterum

S. G. C.

B

L

L ij

D reuertat ad vos deo volente. pfectus est ab epheso. Et descendens cesareā ascen- dit ⁊ salutauit eccliam. ⁊ descendit antio- chia. Et facta ibi aliquanto tpe pfectus est pambulās ex ordine galatiā regionē ⁊ phrygiā. pfirmans oēs discipulos. Iu- deus autē qdā appollo noie. alexādrinus genere. vir eloques deuenit ephelum po- tens in scripturis. Hic erat edoctus viā dñi ⁊ serues spū loquebat ⁊ docebat dili- genter ea que sunt iesu. sciēs tñ baptis- ma iohānis. Hic ergo cepit fiducialiter agere in synagoga. Quē cum audissent priscilla ⁊ aquila assumpserūt eū. ⁊ dili- gentius exposuerūt ei viā dñi. Cū autē vellet ire achaiam exhortati fratres scri- pserūt discipulis vt susciperēt eū. Qui cum venisset salutē multū his qui credi- derūt. Clemēter em̄ iudeos reuince- bat publice ostendens p scripturas esse christum iesum.

XIX

A **f** Actū est autē cū appollo esset co- rinthi: vt paulus pagratis supe- rioribz ptribz veniret ephelum ⁊ inueni- ret qdā discipulos. Dixitq; ad eos. Si spū sanctū accepistis credentes: At illi di- xerūt ad eū. Sed neq; si spū sanctus est audiuim⁹. Ille vō ait. In q̄ baptisati estis: Qui dixerūt. In iohānis baptis- mate. Dixit autē paulus: Jobes baptis- uit baptisimo penitentie populū dicens: in eū qui venturus esset post ipm vt cre- derent: hoc est in iesum. His auditis baptisati sunt in noie dñi iesu. Et cum imposuisset illis manus paulus: venit spū sanctus sup eos ⁊ loq̄bant linguas ⁊ pphabant. Erant autē oēs viri fere duo- decim. Introgressus autē synagogā cuz fiducia loquebat p tres mēses disputās ⁊ suadēs de regno dei. Cū autē qdā in- durarent ⁊ nō crederent maledicentes viā dñi corāz multitudine: discerpēs ab eis segregauit discipulos: q̄tidie dispu- tans in schola tyrāni cuiusdā. Hoc autē factū est p bienniu: ita vt oīs q̄ hīcābāt in asia audirēt verbū dñi iudei atq; gen- tiles. Virtutesq; nō modicas q̄libet fa- ciebat deus p manū pauli: ita vt etiā sup

B languidos deferrent a corpore eius suda- ria ⁊ semicincta ⁊ recedebant ab eis lan- guore ⁊ spūs nequā egrediebant. Tera- uerūt autē qdā ⁊ de circueuntibz iude- is exorcistis inuocare sup eos q̄ habebāt spūs malos nomē dñi iesu. dicētes. Ad iuro vos p iesum quem paulus p̄dicat. Erant autē cuiusda iudei noie licene prin- cipis sacerdotū septē filij: q̄ hoc faciebāt. Rūdēns autē spūs nequā dixit eis. Ie- sum noui ⁊ paulū scio. Vos autē q̄ estis. Et insiliens hō in eos in quo erat de mo- nū pessimū ⁊ dñatus ambrōsi. inualuit p̄tra eos: ita vt nudi ⁊ vulnerati effuge- rent de domo illa. Hoc autē notū factum est oīm iudeis atq; gentilibz qui habi- tabant ephesi. ⁊ cecidit timor sup oīs il- los. ⁊ magnificabāt nomē dñi iesu. Mul- tiq; credentiū veniebant p̄fiterentes ⁊ an- nūciantes actus suos. Multi autē ex eis qui fuerant curiosi sectati p̄tulerunt li- bros ⁊ cōbuserūt eos coram oibz ⁊ cō- putatis p̄cijs illoz inuenerūt pecuniā de- narioz quinquaginta milia. Ita fortit̄ crescebat verbū dei ⁊ pfirmabat. His au- tem expletis p̄posuit paulus in spū tran- sita macedonia ⁊ achaiā ire hierosolymā dicēs: qm̄ postq; fuero ibi oportet me ro- mā videre. Mittens autem in macedo- niā duos ex ministrantibz sibi timotheū ⁊ erastum: ipse remansit ad tempus in asia. Facta est autē illo tēpe turbatio non minima de viā dñi. Demetrius em̄ qdā noie argentarius faciens edes argente- as diane p̄stabat artificibz nō modicum questū: quos puocans ⁊ eos qui eiusmo- di erant opifices. dixit. Viri scitis qz de hoc artificio est nobis acquisitio ⁊ viden- tis ⁊ auditis. quia nō solū ephesi: s; pene- totius asie paulus hic suadens auerit multā turbā. dicēs: qm̄ nō sunt dij q̄ ma- nibz sunt. Non solū autē hec periclitabit̄ nobis ps in redargutionē venire: sed et magne diane templū in nihilū reputa- bit ⁊ destrui incipiat maiestas eius quā tota asia et orbis colit. His auditis re- pleti sunt ira et exclamauerūt dicentes. Magna diana ephesioz. Et impleta est

Mat. 3. b.

L

s. i. a. ⁊ ii. b.

s. 2. a. ⁊ 4. d.

Actus apostolorum

ciuitas tota confusione: et impetum fecerunt
vno anno in theatrum raptum gario et aristar-
cho macedonibus comitibus pauli. Paulo
autem volente intrare in populum, non permiserunt
discipuli. Quidam autem et de asia principibus
qui erant amici eius miserunt ad eum
rogantes ne se daret in theatrum. Alij au-
tem aliud clamabant. Erat enim ecclesia confu-
sa et plures nesciebant quod ex causa uenisset.
De turba autem detraxerunt alexandrum
pellentibus eum iudeis. Alexander autem
manu silentio postulato volebat reddere
rationem populo. Quae ut cognouerunt iu-
deum esse vox facta est vna omnium quae per horas
duas clamantium: Magna diana ephesiorum.
Et cum sedasset scriba turbas dixit. Viri
ephesij: quis enim est hominem qui nesciat ephesio-
rum ciuitatem cultricem esse magne diane
ionisque plis: Cum ergo his tradici non
possit: oportet vos sedatos esse. et nihil temere
agere. Adduxistis enim homines istos:
neque sacrilegos neque blasphemantes deam
vestram. Quod si demetrius et qui cum eo sunt
artifices habent aduersus aliquam causam:
conuentus forenses aguntur. et procon-
tules sunt accusent inuicem. Si quid autem
alterius rei queritis: in legitima ecclesia
poterit absolui. Nam et periclitamur ar-
gum seditionis hodiernae: cum nullus ob-
noxius sit de quo possumus reddere ratio-
nem concursus istius. Et cum haec dixisset
dimisit ecclesiam.

XX

Quisquam autem cessauit tumultus
patis paulus discipulis et exhortatus
eos valedixit. et profectus est
ut iret in macedoniam. Cum autem perambu-
lasset partes illas et exhortatus eos fuisset
multo sermone. venit ad greciam vbi cum
fuisset menses tres facte sunt illi insidie
a iudeis nauigaturo in syriam: habuitque
consilium ut reuertere per macedoniam. Co-
mitatus est autem eum sofipater pyrrethi bero-
entis. thessalonicensium vero aristarchus
et secundus et garius verbeus et timotheus:
asiam vero tychicus et trophimus. Hi cum
precessissent sustinuerunt nos troade: nos
vero nauigauimus post dies agrimorum a
phylippis. et uenimus ad eos troadez in

diebus quinque: vbi demorati sumus die-
bus septem. Una autem sabbati cum con-
uenissemus ad frangendum panem: paulus
disputabat cum eis. profecturus in crastinum
pertractans sermonem usque in mediam noctem
Erant autem lampades copiose in cenaculo
vbi eramus congregati. Sedens autem qui-
dam adolescens nomine eutychnus super te-
nestram cum mergere se somno graui di-
sputante diu paulo: ductus somno ce-
cidit de tercio cenaculo deorsum. et subla-
tus est mortuus. Ad quem cum descendisset
paulus incubuit super eum: et complexus
dixit. Nolite turbari. Anima enim ipsius in
ipso est. Ascendens autem frangensque panem
et gustans statimque allocutus est vique in
lucem et sic profectus est. Adduxerunt autem pu-
erum uiuentem. et consolati sunt non minime.
Nos autem ascendentes nauem nauigauimus
in asson inde suscepturi paulum. Sic enim
disposuerat: ipse per terram iter facturus. Cum
autem conuenissemus in asson: assumpto eo
uenimus mytilenam. Et inde nauigantes
sequenti die uenimus contrachium: et alia
die applicuimus samum. et sequenti die ue-
nimus myletum. Proposuerat enim paulus
transnauigare ephesum: ne qua mora il-
li fieret in asia. Festinabat enim si possibi-
le sibi esset: ut diem pentecosten faceret
hierosolymis. A muleto autem mittens ephesum
uocauit maiores natu ecclesie qui cum
uenissent ad eum et simul essent dixit eis
Vos scitis a prima die qua ingressus sum
in asiam qualiter uobiscum per omne tempus
fuerim seruiens domino cum omni humilitate
et lachrymis et tetationibus que mihi ac-
ciderunt ex insidijs iudeorum: quod nihil sub-
traxerim uobis utilius. quo minus annu-
ciarem uobis ut docere uos publice et pri-
uim: testificans iudeis atque gentilibus
in deum patriam et fide in dominum nescimus
christum. Et nunc ecce ego alligatus spiritu. va-
do in hierusalem: que in ea uentura sunt mi-
hi ignorans nisi quod spiritus sanctus per omnes ciui-
tates mihi pretestat dicens: quoniam uincula et
tribulationes hierosolymis me manent
Sed nihil horum uereor nec facio aiam me-
am preciosiore quam me dummodo consummum

3. Re. 17.
4. Re. 4.

L

curfus meū ⁊ mīsteriū verbi qđ accēpi a
dño iesu testificari euāgelium gratie dei
Et nunc ecce ego scio qđ amplius nō vi/
debitis faciē meā: vos omēs p̄ qđ trāsiui
p̄dicans regnū dei. Quapropter p̄testor
vos hodierna die. qđ mundus sum a san/
guine oīm. Non em̄ subterfugi q̄minus
annūciare om̄ne p̄ filiū dei vob. Attendite
vobis ⁊ vniuerso gregi in quo vos sp̄s
sanctus posuit ep̄os regere eccliam dei:
quā acq̄siuit sanguine tuo. Ego scio qm̄
intrabit post discessionē meam lupi ra/
paces in vos: nō parcentes gregi. Et ex
vobis ipsi erurgent viri loquentes per/
uersa: vt abducāt discipulos post se. Pro/
pter quod vigilate memoria retinentes
qm̄ p̄ triennū nocte ⁊ die nō cessauī cuz
lachrymis monens vniūquēq; v̄m. Et
nunc cōmendo vos deo ⁊ verbo gr̄e ipsi?
q̄ potens est edificare ⁊ dare hereditatez
in sanctificatis oib. Argentū ⁊ aur̄ aut
vestem nullius concupiui sicut ipsi sci/
tis: qm̄ ad ea que mihi opus erant ⁊ his
qui mecū sunt: mīstrauerūt maius iste.
Quā ostendi vobis: qm̄ sic laborantes
oportz suscipere infirmos. ac meminisse v̄
bi dñi iesu: qm̄ ipse dixit. Beatius ē ma/
gis dare qđ accipere. Et cū hec dixisset: posi/
tis genubz suis orauit cum om̄ibz illis.
Magnus aut̄ fletus factus est oīm ⁊ p̄/
cūbentes sup̄ collū pauli osculabant̄ euz
volētes maxime in verbo qđ dixerat. qm̄
amplius faciē eius nō essent visuri. Et
deducebant eū ad nauē. **XXI**

C Um aut̄ factū esset vt nauiga/
rem⁹ abstracti ab eis: recto cur/
su venimus choū ⁊ sequenti die
rhydū: ⁊ inde patharā. Et cū inuenisse/
mus nauē transretantē in phenicē ascē/
dentes nauigauimus. Cū apparuissē⁹
aut̄ cyp̄o relinquētes eam ad sinistram
nauigauimus in syriam ⁊ venimus tyz
Ibi em̄ nauis expositura erat onus In/
uentis aut̄ discipulis māsimus ibi die/
bus septem. Qui paulo dicebant p̄ sp̄m̄
ne ascenderet hierosolymā. Et expletis
diebz p̄fecti ibam⁹. deducētibz nos oibz
cum vxoribz ⁊ filijs vsq; foras ciuitatem

⁊ positis genubz in litore orauim⁹. Et cū
valefecissēmus inuicē ascēdimus nauēz
illi aut̄ redierūt in sua. Nos v̄o nauiga/
tione explicita a tyro ascendimus ptolo/
maidā ⁊ salutatis fratribz māsimus die
vna apud illos. Alia aut̄ die p̄fecti veni/
mus cesareā. Et intrātes domū phylip/
pi euāgeliste q̄ erat vnus de septē: man/
simus apud eū. Huic aut̄ erant q̄tuor fi/
lie virgines p̄phetantes. Et cū morare/
mur p̄ dies aliq̄t sup̄uenit qđā vir a iu/
dea p̄pha noie agaby. Is cuz venisset ad
nos tulit conā pauli. ⁊ alligans sibi pe/
des ⁊ manus dixit. Hec dicit sp̄s sancti?
Virū cuius est cona hec sic allegabūt in
hierlm̄ iudei. ⁊ tradēt in manus gentiū
Qđ cū audissēmus ⁊ rogabamus nos.
⁊ q̄ loci illius erat: ne ascenderet hieroso/
lymā. Tunc r̄ndit paulus ⁊ dixit: Quid
facitis flētes ⁊ affligētes cor meū. Ego
aut̄ nō solū alligari: sed ⁊ mori in hierlm̄
pat us sum p̄pter nomen dñi iesu. Et cū
ei suadere nō possēmus: quēimus dicē/
tes: Dñi voluntas fiat. Post dies autēz
istos p̄parari ascēdebam⁹ in hierlm̄. Ele/
nerūt aut̄ qđam ex discipulis a cesarea
nobiscū. adducētes secū apud quē hospu/
taremur iasonē quendā cyp̄iū antiquū
discipulū. Et cū venissēmus hierosoly/
mā libenter exceperūt nos frēs. Seq̄n/
ti aut̄ die introibat paulus nobiscum ad
iacobū: om̄es sc̄q; collecti sunt seniores. qđ
cū salutasset narrabat p̄ singula q̄ de⁹ se/
cisset in gentibz p̄ ministeriū illius. At
illi cū audissent: magnificabant eū dixē/
runtq; ei. Clides frater q̄t milia sunt in
iudeis q̄ crediderūt: ⁊ omēs emulatores
sunt legis. Audierūt aut̄ de te: qđ disces/
sionē doceas a moyse eo q̄ p̄ gētes sūt iu/
deorū: dicens nō debere eos circūcidere
filios suos neq; s̄m̄ psuetudinē ingredi
Quid ergo est? Cūq; oportet cōuenire
multitudinē. Audient em̄ te sup̄uenisse
Hoc ḡ fac qđ tibi dicimus. Sunt nob̄
viri q̄tuor rotū hñtes sup̄ se. His assū/
pris sc̄tifica te cū illis. ⁊ ipende in illis vt
radāt capita ⁊ scient oēs. qđ q̄ de te audie/
rūt falsa sūt. s̄z ābulas ⁊ ipse custodiēs le

Actus apostolorum

gem De his autē q̄ crediderūt ex gentib⁹ nos scripsimus indicantes: vt abstineant se ab idolis imolato ⁊ sanguine suffocato ⁊ fornicatione. Tunc paulus assūptis viris postera die purificatus cū illis intrauit in tēplū annūciāns expletionē dieꝝ purificationis donec offerret p̄ vno q̄3 eoz oblatio. Dñi autē septē dies p̄summarent hi q̄ de asia erant iudei cū vidissent eū in tēplo p̄citauerūt oēm pplm ⁊ iniecerūt ei manus clamātes. Viri israelite adiuuate. Hic est hō q̄ aduersus populū ⁊ legē ⁊ locū hūc oēs vbiq̄ docens insup ⁊ gētiles induxit in tēplū: ⁊ violauit sc̄m locū istū. Gliderāt em̄ trophimū ephraim in ciuitate cū ip̄o: quē estimauerūt qm̄ in tēplū introduxisset paulus. Comotaq̄ est ciuitas tota. ⁊ facta est cōsursio ppli. Et apprehēdētes paulū trahēbāt eū extra tēplū. ⁊ statim clauserūt ianue. Querētib⁹ autē eū occidere: nūciatū est tribuno cohortis. qz tota cōfundit hierlm. Qui statim assūptis militib⁹ ⁊ cēturionib⁹ decurrit ad illos. Qui cū vidissent tribunū ⁊ milites. cessauerūt percutere paulū. Tunc accedēs tribun⁹ apprehendit ⁊ iussit alligari catēnis duab⁹ ⁊ interrogauit q̄s esset: ⁊ quid fecisset. Alij autē aliud clamabant in turba. Et cū nō posset certū cognoscere p̄ tam multo: iussit duci eū in castra. Et cū venisset ad gradus: p̄tigit vt portaret a militib⁹ p̄t vi ppli. Sequebat̄ em̄ multitudo ppli clamans: tolle eū. Et cū cepisset induci in castra paulus dicit tribuno. Si licet mihi loqui aliqd̄ ad te. Qui dixit ei grece: nosti. Nōne tu es egyptius q̄ añ hōs dies tumultū p̄citasti: ⁊ eduxisti in desertū q̄tuor milia viroz sicarioꝝ? Et dixit ad eū paulus. Ego hō sū qdē iude⁹ a tharsocilie: nō ignote ciuitatis municeps. Rogo autē te p̄mitte mihi loqui ad pplm. Et cū ille p̄misset paulus stans in gradib⁹ anuit manu ad plebē. ⁊ magno silentio facto allocutus ē lingua hebreā dicēs

¶ Ite fr̄es ⁊ p̄res: audite **XXII**
quā ad vos nūc reddo rōez. Cū audissent autē qz hebreā lingua

loquit̄ ad illos magis p̄stitērūt silentiū. Et dixit. Ego sū vir iude⁹ natus tharsocilie: nutritus autē in ista ciuitate secus pedes gamalielis. eruditus iuxta veritatē p̄ne leḡ: emulatoꝝ leḡ: sicut ⁊ vos oēs estis hodie: q̄ hāc viā p̄secutus sum viciq̄ ad mortē alligans ⁊ tradens in custodias viros ac mulieres sicut princeps sacerdotū mihi testimoniū reddit ⁊ om̄s maiores natu: a q̄b⁹ ⁊ epl̄as accipiēs ad fr̄es damascū pergebā vt adducere inde vinctos in hierlm vt punirent. Factus est autē eunte me ⁊ appropinquante damasco media die: subito de celo circumfulsit me lux copiosa. ⁊ decidens in terrā audiui vocem dicentē mihi. Saule saule qd̄ me p̄sequeris? Ego autē r̄sidi. Quis es dñe. Dixitq̄ ad me. Ego sum iesus nazarenus: quē tu p̄sequeris. Et q̄ mecum erāt lumen quidē viderūt vocē autē nō audierūt ei⁹ q̄ loquebat̄ mecum. Et dixi. Quid faciam dñe? Dñs autē dixit ad me. Surge vade damascū. ⁊ ibi tibi dicet̄ de oībus que te oporteat facere. Et cū nō viderē p̄ claritate luminis illius: ad manū ductus a comitib⁹. veni damascū. Ananias autē quidā vir p̄m legē testimoniū h̄ns ab oīb⁹ cohabitantiib⁹ iudeis: uenit ad me ⁊ stans dixit mihi. Saule frater respice. Et ego eadē hora respexi in eū. At ille dixit. Deus patꝝ n̄roz p̄ordinauit te vt cognosceres voluntate eius: ⁊ videres iustit̄ ⁊ audires vocē ex ore eius qz eris testis illius ad oēs hōies eoz q̄ videris ⁊ audisti. ⁊ nūc qd̄ moraris? Surge ⁊ baptizare: et ablue peccata tua in uocato noīe ipsius. Factum est autē reuertenti mihi in hierlm: ⁊ oranti in templo: fieri me in stupore mentis ⁊ videre illū dicentē mihi. Festina ⁊ exi velociter ex hierusalem qm̄ nō recipient testimoniū tuuz de me. Ego dixi. Dñe ipsi sciunt qz ego erā p̄cludens in carcerē ⁊ cedens p̄ synagogas eos q̄ credebant in te. Et cū funderet sanguis stephani testis tui ego stibam ⁊ consentiebā: ⁊ custodiebā testimoniū interficiētū illū. Et dixit ad me. Glade qm̄ ego in nationes longe mittā te. Au

8.8.4.7.9.2.

8.9.2.1. Cor. 1. b. Gal. 1. c.

8.7. d.

D

diebant autē eū vsq; ad hoc verbū. ⁊ leua-
uerūt vocē suāz dicentes. Tolle de terra
huiusmodi. Non em̄ fas est eū viuere
Glociferantib; autē eis ⁊ p̄cientib; vesti-
menta sua. ⁊ puluere iactantib; in aerez
iussit tribunus induci eū in castra ⁊ fla-
gellis cedi ⁊ torqueri euz; vt sciret p̄pter
quā cām sic acclamarent ei. Et cū atrin-
xisset eū lozis dixit astanti sibi centurio/
ni paulus. Si hoīem romanū ⁊ indē/
natū licz vobis flagellare. Quo audito
centurio accessit ad tribunum: ⁊ nuncia-
uit ei dicens. Quid acturus es. Ille em̄
homo cuius romanus est. Accedes autē
tribunus dixit illi. Dic mihi si tu roma-
nus es. At ille dixit. Enaz. Et r̄ndit tri-
bunus. Ego multa sūma ciuilitatē hāc
p̄secutus sum. Et paulus ait. Ego autē
⁊ natus sum. Protinus ergo discesserūt
ab illo qui eū torturi erāt. Tribunus q̄z
timuit postq; rescuit qz cuius romanus
esset. ⁊ qz aligasset eū. Postera autē die
volens scire diligentius qua ex cā accu-
saret a iudeis soluit eum. ⁊ iussit sacerdo-
tes puenire ⁊ om̄e p̄ciliū: ⁊ pducens pau-
lum statuit inter illos.

XXIII

A

Attendens autē in p̄ciliū paulus
ait. Viri fr̄es ego omni p̄scia lo-
na p̄uersatus sum ante deū vsq;
in hodiernū diē. Princeps autē sacerdo-
tū ananias p̄cepit astantib; sibi p̄cutere
os eius. Tunc paulus dixit ad eū. Per-
cutiet te deus paries dealbate. Et tu se-
dens iudicas me s̄m legē: ⁊ p̄tra legē iu-
bes me p̄cuti. Et qui astantabant dixerunt.
Sūmū sacerdotē dei maledicē. Dixit au-
tē paulus. Nesciebā fr̄atres. qz p̄nceps ē
sacerdotū. Scriptū est em̄. Principem
p̄pli tui nō maledices. Sciens autē pau-
lus: qz vna p̄s eēt saduceoz ⁊ altera pha-
riseoz exclamauit in p̄cilio. Viri fr̄atres
ego phariseus sum: filius phariseozum
De spe ⁊ resurrectione mortuoz ego iu-
dicoz. Et cū hec dixisset: facta ē dissensio
inter phariseos ⁊ saduceos ⁊ soluta ē m̄l-
titudo. Saducei autē dicūt nō esse resur-
rectionem mortuoz. neq; angeluz neq;
sp̄m: pharisei autē p̄traq; cōfiteñt. Fa-

Exo. 22.

Phyl. 3. 2.

Mat. 22. 5

B

ctus est autē clamor magnus ⁊ exurgen-
tes quidā p̄phariseoz. pugnabant dicen-
tes. Nihil mali inuenimus in hoīe isto.
Quid si sp̄s locutus est ei aut angelus
Et cū magna dissensio facta esset timēs
tribunus ne discerneret paulus ab ip̄s
iussit milites descendere et rapere eū de
medio eoz: ac deducere eū in castra. Se-
quenti autē nocte assistēs ei dñs. ait. Cō-
stans esto. Sicut em̄ testificatus es de
me in hierlm: sic te oportet ⁊ rhome testi-
ficari. Facta autē die collegerūt se quidaz
ex iudeis et deuouerūt se dicentes neq;
māducaturos neq; bibituros. donec oc-
ciderent paulū. Erant autē plus q̄z q̄dra-
ginta viri qui hanc p̄iurationē fecerant
q̄ accesserūt ad p̄ncipem sacerdotū ⁊ se-
niores. ⁊ dixerūt. Deuotione deuouim⁹
nos nihil gustaturos: donec occidamus
paulum. Nunc ergo vos notū facite tri-
buno cū concilio: vt pducant illū ad vos
tanq; aliqd certius cognituri de eo. Nos
vero priusq; appropiet parati sumus in-
terficere illū. Qu cū audisset filius sozo-
ris pauli insidias: venit ⁊ intrauit in ca-
stra: nūciauitq; paulo. Vocans autē pau-
lus ad se vnū ex centurionib; ait. Adole-
scentem hūc adduc ad tribunū. Habet
em̄ aliquid indicare illi. Et ille qdā affu-
mens eum: duxit ad tribunū. ⁊ ait. Clin-
ctus paulus rogauit me hunc adolescē-
tem pducere ad te: habentem aliquid lo-
qui tibi. Apprehendens autē tribun⁹ ma-
nū illius secessit cū eo seorsum: ⁊ inter-
rogauit illū. Quid est qd habes indica-
re mihi. Ille autē dixit. Iudeis cōuenit
rogare te vt crastina die pducas pauluz
in p̄ciliū. quasi aliquid certius inquisitu-
ri sint de illo: tu vero ne credideris illis.
Insidiant em̄ ei ex eis viri amplius q̄z
quadraginta: q̄ se deuouerūt nō mandu-
care neq; bibere donec interficiant eum:
⁊ nūc parati sunt expectantes p̄missum
tuū. Tribunus igit dimisit adolescentē
p̄cipiens ei ne cui loqueret. qm̄ hec nota
sibi fecisset. Et vocatis duob; centurio-
nibus. dixit illis. Parate milites ducē-
tos vt eant vsq; cesaream. et equites se-

f. 27. c.

L

p̄tūaginta ⁊ lancearios ducentos a ter-
 cia hora noctis ⁊ iumēta p̄parate: vt im-
 ponētes paulū. saluū p̄ducerent ad felix
 cē p̄fidē. Timuit em̄ ne forte raperēt eū
 iudei ⁊ occiderēt: ⁊ ipse postea calūniā. su-
 stineret: tanq̄ acceptur⁹ pecuniā scribēs
 ei eplam p̄tinentē hęc. Claudius lysias
 optimo p̄fidi felici salutē. Q̄i p̄ hunc p̄p̄-
 lensus a iudeis. ⁊ incipientē interfici ab
 eis supueniēs cū exercitu eripui: cogni-
 to q̄ romanus ē: volēs q̄ scire cām quā
 obijciēbant illi deduxi eū in cōalio eorū.
 Quē inueni accusari de q̄stionib⁹ legis
 ipsoꝝ: nihil dō dignū morte aut vinculis
 hūcē crimē: Et cū mihi placū esset de
 infidijs q̄s pauerāt illi. misi eū ad te de-
 nūcians ⁊ accusatorib⁹ vt dicāt apud te
 Vale. Milites dō s̄ p̄ceptū sibi assumē-
 tes paulū duxerūt p̄ noctē in antipatri-
 dē. ⁊ postera die dimissis eq̄tib⁹ vt cū eo
 irent: reuerfi sunt ad castra. Qui cū ve-
 nissent cesareā ⁊ tradidissent eplam p̄si-
 di. statuerūt añ illū ⁊ paulū. Cū legisset
 autē ⁊ interrogasset de q̄ puincia esset. et
 cognoscens q̄ de cilia. audiā te inq̄t cū
 accusatores tui venerint. Iussitq̄ in p̄-
 torio herodis custodiri eū. **XXIII**

A **P** **O**st q̄ncq̄ autē dies descēdit prin-
 cep̄ sacerdotū ananias cū seni-
 orib⁹ quibusdā ⁊ tertullo q̄dam
 oratore: q̄ audierūt p̄fidē aduersus pau-
 lū. Et citato paulo. cepit accusare tertul-
 lus. dicens. Cū in multa pace agamus
 p̄ te ⁊ multa corrigant p̄ tuā p̄udentiā
 semper ⁊ vbiq̄ suscipimus optime felix
 cū oī gr̄arū actione. Ne diutius autē te p̄-
 trahā: oro breuiter audiat nos. p̄ tua cle-
 mentia. Inuenimus hūc hoīem pestife-
 rū ⁊ p̄citantē seditionē oīib⁹ iudeis in
 vniuerso orbe ⁊ autorē seditiōis secte na-
 çarenorū q̄ etiā templū violare dignatus
 est quē ⁊ apprehensum volumus s̄m le-
 gem nr̄am iudicare. Supueniens autē
 tribunus lysias cū vi magna eripuit eū
 de manib⁹ nr̄is iubens accusatores eius
 ad te venire a q̄ poteris ipse iudicans de
 oīb⁹ istis coḡscere de q̄b⁹ nos accusam⁹
 eū. Audierūt autē ⁊ iudei dicētes hęc ita

se hęc. R̄ndit autē paulus annuente sibi
 p̄fide dicere. Ex mltis ānis te esse iudicē
 genti huic sciēs: vno aīo p̄ me satisfaciā
 Potes em̄ cognoscere q̄ nō plus sunt
 mihi dies q̄ duodecim ex q̄ ascendi ado-
 rare in hierlm. ⁊ neq̄ in templo inuene-
 rūt me cū aliquo disputantē. aut p̄cursū
 facientē turbe neq̄ in synagog⁹ neq̄ in
 ciuitate. neq̄ pbare p̄nt tibi de q̄b⁹ nunc
 me accusant. Confiteor autē hoc tibi q̄
 s̄m sectam quā dicunt heresim sic veler
 uio patri ⁊ deo meo: credens oīb⁹ q̄ in le-
 ge ⁊ p̄p̄bis scripta sunt: spem h̄ns in deū
 quē ⁊ hi ipsi expectant resurrectionē fu-
 turā iustorū ⁊ iniquorū. In hoc ⁊ ipse stu-
 deo sine offendiculo p̄cientiā habere ad
 deū: ⁊ ad hoīes semp. Post annos autē
 plures elemosynas facturus in gentem
 meā veni: ⁊ oblationes ⁊ vota in q̄b⁹ in-
 uenerūt me purificatū in tēplo: nō cuz
 turba neq̄ cū tumultu. Et apprehende-
 rūt me: clamātes ⁊ dicentes. Tolle mi-
 micū nr̄m. Quidā autē ex asia iudei q̄s
 oportebat apud te p̄sto esse ⁊ accusare si
 q̄d h̄rent aduersum me: aut hi ipsi dicāt
 si q̄d inuenerūt in me iniq̄tatis cū siem
 in p̄cilio: nisi de vna hac solūmodo voce
 q̄ clamaui inter eos stans: qm̄ de resur-
 rectione mortuorū ego iudico: hodie a vo-
 bis. distulit autē illos felix: certissime sci-
 ens de via hac. dicens. Cū tribunus lysias
 descēderit audiā vos. Iussitq̄ centu-
 rioni custodire eū ⁊ h̄e requiē. nec q̄ncq̄
 de suis p̄hibere ministrare ei. Post aliq̄t
 autē dies veniēs felix cum vna uxore
 sua q̄ erat iudea vocauit paulū ⁊ audiuit
 ab eo fidē q̄ est in xpm̄ ielum. Disputāte
 autē illo de iusticia ⁊ castitate ⁊ de iudicio
 futuro tremefact⁹ felix r̄ndit. Quō nunc
 attinet vade: tpe autē optuno accersia te
 fil⁹ ⁊ sperās q̄ pecūia ei dare a paulo. p̄p̄
 q̄s ⁊ frequēt accersiens em̄ loq̄bat cū eo
 Biēnio autē terpleto: accepit successorē fe-
 lix portū festū. Volēs autē gr̄am p̄stare
 iudeis felix: reliq̄t paulū vincitū. **XXV**

Estus ergo cū venisset in puin-
 ciam post triduū ascendit hiero-
 solymā a cesarea. Audierūtq̄ eū

principes sacerdotū ⁊ primi iudeoz ad-
uersus paulum. ⁊ rogabāt eū postulātes
grām aduersus eū vt iuberet p̄duci euz
in hierl̄m. insidias tendētes vt interfi-
cerēt eū in via. Festus aut̄ r̄ndit seruari
qd̄ paulū in caesarea: se aut̄ maturius p̄-
fectuz. Qui ḡ in vobis ait potētes iunt
descendentes simul si qd̄ est in viro cri-
men accusent eū. Demoratus aut̄ inter
eos dies nō amplius q̄ octo aut decem
descendit caesareā: ⁊ altera die sedit p̄ tri-
bunali. ⁊ iussit paulū adduci. Qui cū p̄-
ductus esset circumsteterūt eū q̄ ab hiero-
solyma descenderāt iudei. multas ⁊ gra-
ues causas obijciētes q̄s nō poterant p̄-
bare: paulo rōnem reddēte: qm̄ neq̄ in
legē iudeoz neq̄ in tēplū neq̄ in caesare
q̄cūq̄ peccauit. Festus aut̄ volens grām p̄-
stare iudeis r̄ndēs paulo dixit. Vis hiero-
solymā ascendere. ⁊ ibi de his iudicari
apud me: Dixit aut̄ paulus. Ad tribunal
cesaris sto: ibi me oportet iudicari. Iu-
deis nō nocui: sicut tu melius nosti. Si
em̄ nocui aut dignū morte aliqd̄ feci: nō
recuso mori. Si vō nihil est eoz q̄ hi ac-
cusant me: nemo potest me illis donare
Caesare appello. Tūc festus cū p̄silio lo-
cutus r̄ndit. Caesare appellasti: ad caesare
ibis. Et cū dies aliquot transacti essent
agrippa rex ⁊ bernice descenderūt caesareā
ad salutandū festum. Et cū dies plures
ibi morarent̄ festus regi indicauit d̄ pau-
lo dicens. Vir q̄dam est derelictus a feli-
ce vincetus. de q̄ cum essem hierosolymis
adierūt me principes sacerdotū ⁊ senio-
res iudeoz postulantes aduersus illū dā
nationē. Ad quos r̄ndi: qz nō est roma-
nis p̄suetudo donare aliquē hōiem prius
q̄ is q̄ accusat p̄ntes habeat accusatores
locūq̄ defendendi accipiat ad abluenda
crimina q̄ ei obijciunt. Cū ergo huc cō-
uenissent sine vlla dilatione in sequēti
die sedens p̄ tribunali iussi adduci virū
De q̄ euz steterunt accusatores nullam
cām deferebant de quibz ego suspicabar
malū: q̄stiones vō quasdā de sua sup̄sti-
tione habebant aduersus eū: ⁊ de quodā
iesu defuncto quē affirmabat paulus vi-

uere. Hesitans aut̄ ego de h̄mōi q̄stioe
dicebā. si vellet ire hierosolymā: ⁊ ibi iu-
dicari de istis. Paulo aut̄ appellante vt
seruaret augusti cognitioni. iussi seruari
eū donec mittā eū ad caesarem. Agrippa
aut̄ dixit ad festum. Uolebam ⁊ ipse ho-
minē audire. Cras inq̄t audies eū. Alte-
ra autē die cū venisset agrippa ⁊ bernice
cū multa ambitione: ⁊ introissent in au-
ditoriū cū tribunis et viris principalibz
civitatis iubente festo adductus est pau-
lus. Et dixit festus. Agrippa rex ⁊ om̄s q̄
simul adestis nobiscū viri: videtis hunc
hōiem de q̄ oīs multitudo iudeoz inter-
pellauit me hierosolymis petētes ⁊ accla-
mantes: nō oportere eū viuere amplius
Ego vō comperi nihil dignū morte euz
admisisse. Ipso aut̄ h̄ appellante ad au-
gustū iudicari mittere. De q̄ qd̄ certum
scribā dño nō habeo. p̄pter qd̄ p̄duxi euz
ad vos: ⁊ maxime ad te rex agrippa: vt in
terrogatione facta habeā qd̄ scribā. Si-
ne rōne em̄ mihi videt̄ mittere vincētū:
⁊ causas eius nō significare. XXVI

Agrippa vero ad paulū ait. Per-
mittitur tibi loqui p̄ te me ipso.

Tunc paulus extenta manu ce-
pit rōnem reddere. De oibz q̄bz accusor a
iudeis rex agrippa estimo me beatū ap̄-
te: cū sim defenurus me hodie: maxime
te sciente oīa q̄ apud iudeos sunt cōsue-
tudines ⁊ q̄stiones: p̄pter qd̄ obsecro pa-
tienter me audias. Et quidē vitā meā a
iuuētute q̄ ab initio fuit in gente mea in
hierosolymis nouit: oēs iudei: p̄scietes
me ab initio si velint testimoniū p̄hibe-
re qm̄ sim certissimā sectā n̄e religiōis
viri phariseus. Et nunc in spe q̄ ad p̄s-
n̄os repromissionis facta est a dō s̄ro iu-
dicio subiectus: in q̄ duodecim tribz n̄e
nocte ⁊ die deseruientes sperāt deuenire
De qua spe accusor a iudeis rex. Quid
incredibile iudicatur apud vos si deus
mortuos suscitāt: Et ego quidē estima-
ueram me aduersus nomen iesu naçare-
ni debere mltā p̄traria agere qd̄ feci hiero-
solymis. Et multos sanctoruz ego in
carceribz inclusi a principibus sacerdot̄

tum p̄tate accepta: et cū occiderent tetu-
li sententiā. Et p̄ oēs synagogas frequē-
ter puniens eos. cōpellebam blasphema-
re: et amplius insaniēs in eos. p̄sequebar
vsq; in exteras ciuitates: In quib; dum
irem damascū: cū p̄tate et p̄missu p̄nci-
pū sacerdotū. die media in via vidi rex
de celo supra splendorē solis circūfulsi-
se me lumen et eos qui mecū simul erāt
om̄s nos cū decidissemus in terrā au-
diui vocem loquentē mihi hebraica lin-
gua. Saule saule qd me p̄sequeris. Du-
rū est tibi p̄tra stimulū calcitrare: Ego
aūt dixi. Quis es dñe? Dñs aūt dixit.
Ego sum iesus naçarenus quē tu perse-
queris. Sed erurge: et sta supra pedes tu-
os. Ad hoc em̄ apparui tibi et p̄stituam te
ministrū et testez eoz q̄ vidisti: et eoz qb;
apparelo tibi: eripiens te de p̄lis et genti-
bus in quos nunc ego mitto te aperire
oculos eoz vt ouertant a tenebris ad lu-
cē. et de p̄tate sathane ad deū. vt accipiāt
remissionē peccatoz et sortem inter san-
ctos p̄ fidē que est in me. Cū rex agrippa
nō sui incredulus celesti visioni sed his
qui sunt damasci p̄mū et hierosolymis
et in oēm regionē iudee et gentib; annū-
ciabam vt penitentia agerent et cōuerte-
rent ad deū digna penitentie opa facien-
tes. Hac ex causa me iudei cū essez in tē-
plo cōprehensum tentabant volētes me
interficere. Auxilio aūt adiutus dei vsq;
hodie. nū diē s̄to testificans minori atq;
maiori: nihil extra dicens q̄ ea q̄ p̄phete
locuti sunt futura esse et moyses: si passi-
bilis xp̄s: si p̄mū ex resurrectione mor-
tuoꝝ lumen annūciaturus est p̄plo et gē-
tib;. hec loquēte eo et rōem reddente fe-
sus magna voce dixit. Insanis paulē.
Multe te l̄te ad insaniam cōuertit. Et
paulus: nō insanio inquit optime festē:
s; veritatis et sobrietatis verba eloquor.
Scit em̄ de his rex: ad quē et p̄stant lo-
quor. Latere em̄ eum nihil hor; arbitroꝝ
Neq; em̄ in angulo q̄c; hor; gestum est.
Credis rex agrippa p̄phetis? Scio quia
credis. Agrippa aūt ad paulū. In modi-
co suades me xp̄ianum fieri. Et paulus

Opto ap̄ deū et in modico et in magno:
nō tm̄ te sed etiā om̄s q̄ audiūt hodie fie-
ri tales q̄lis et ego sum: except; vinculis
his. Et exurrexit rex et p̄les et bernice et q̄
affidebāt eis. Et cū secessissent loquebā-
tur ad inuicē dicētes: q; nihil morte aut
vinculis dignū qd fecit hō iste. Agrippa
aūt festo dixit. Dimitti poterat hō hic: si
nō appellasset cesarem. **XXVII**

L aūt iudicatū est navigare euz
in italiam et tradi paulū cū reli-
quis custodis cēturioni noīe iu-
lio cohortis auguste: ascendētes nauem
hadrumetinam incipientem nauigare
circa asie loca sustulimus p̄seuerante no-
biscū aristarcho macedonie thessalonice
se. Sequenti aūt die venimus sydonē.
Diane aūt tractans iulius paulū p̄mi-
sit ad amicos ire: et curā sui agere. Et in-
de cū sustulissem; subnauigauim; cypz
p̄pterea q̄ eēt venti p̄trarij. Et pelagus
alicie et pamphyle nauigātes venim; ly-
stram que est l̄cie: et ibi inueniēs centu-
rio nauē alexandrinā nauigantē in itali-
am: trāsposuit nos in eā. Et cū mult; di-
ebus tarde nauigarem; vix deuenisse
mus p̄ gnydū: p̄hibente nos vento ad na-
uigauimus crete iuxta salomonem. Et
vix iuxta nauigātes venim; in locū quē-
dam q̄ vocat; l̄mportus: cui iuxta erat ci-
uitas thalassa. Multo aūt tpe pacto cū
iam nō ess; tuta nauigatio eo q̄ ieiuniū
iam p̄terisset: p̄solabat; eos paulus dicēs
eis. Viri: video quā cū iniuria et multo
damno nō solū oneris et nauis: sed etiā
aiay n̄ay incipit esse nauigatio. Centu-
rio aūt gubernatori et nauclero magis cre-
debat q̄ his q̄ a paulo dicebant;. Et euz
aptus portus nō esset ad hyemandū oli-
mi statuerūt p̄silium nauigare inde si q̄
mō possent deuenientes p̄henicē hyema-
re portū crete respicientē ad affricū et ad
choz. Aspirāte aūt austro estimātes po-
situm se tenere: euz sustulissent de asson
legebant cretam. Non poss; multum au-
tem misit se p̄tra ipsam ventus typhoni-
cus qui vocatur euroaquilo. Lunq; ar-
repta esset nauis: et non poss; conari in

s. 9. a. 7. 22. b.

L

L

B

ventū: data naue flatibz ferebamur. In
insulā autē quandā decurrētes que voca
tur cauda. potuim? vix obtinere scaphā.
Qua sublata adiutorijs vrebant accin
gentes nauē: timētes ne in syrīam inci
derent sūmissio vase sic ferebant. Cali
da aut nobis tēpestāte iactatis sequenti
die iactū fuerunt: 7 tertia die suis mani
bus armamenta nauis piecerūt. Neqz
aut sole neqz syderibz apparentibz p plu
res dies 7 tēpestāte nō exigua imminente
iam ablata erat spes oīs salutis nostre.
Et cū multa ieiunatio fuisset: tūc stans
paulus in medio eoz dixit. **P**ortebat q
dem o viri audite me nō tollere a creta
luciqz facere iniuriā hanc 7 iacturā. Et
nunc tuadeo vobis lono aīo esse. Amis
sio nullius aīe erit ex vobis pterqz nauis
Altitit em̄ mihi hac nocte angelus dei
cuius sum ego 7 cui deseruio dicens. Ne
timeas paulē cesari te oportet assistere.
Et ecce donauit tibi deus om̄e q nauis
gant tecū. Propter qd lono aīo estote
viri. Credo em̄ deo: qz sic erit quēadmo
dū dictū est mihi. In insulā aut quādā
oportet nos deuenire. Sed postea qz qz
tadecima nox supuenit: nauigantibz no
bis in hadria circa mediā noctē suscipia
bant nauē apparere sibi aliquā regionē
Qui 7 submitētes solidem iuenerūt
passus viginti. 7 pusillū inde sepati inue
nerūt passus qndecim. Timētes aut ne
in aspera loca incidere mus: o puppi mit
tentes anchoras qtuor optabant diē fie
ri. Nautis vō qrentibz fugere de nauē cū
mississent scaphā in mare sub obrētū qsi
inciperent a pra anchoras extendere: di
xit paulus centurioni 7 militibz. Nisi hi
in nauē manserint: vos salui fieri nō po
testis. Tunc absciderunt milites funes
scaphe 7 passi sunt eā excidere. Et cū lux
incipet fieri rogabat paulus om̄s sume
re cibū dicēs. Quartadecima die bodie
expectātes ieiuniū pmanetis: nihil acci
pientes. Propter qd rogo vos accipe ci
bū p salute v̄sa qz nullius v̄m capillus
de capite pibit. Et cū hec dixisset: sumēs
panē grās egit deo in p̄spectu oīm: 7 cuz

fregisset cepit māducare. Nequiores at
facti om̄s: 7 ipsi assumpserūt cibū. Era
mus vō vniuerse aīe in nauē ducente se
ptuagintasex. Et satiati cibo alleuabant
nauē: iactantes triticū in mare. Cū autē
dies factus esset terrā non agnoscebant
sinū vō quendā p̄siderabant habentem
litus: in quē cogitabāt si possent eijcere
nauē. Et cū anchoras sustulissent cōmit
tebant se mari. simul laxantes iūcturas
gubernaculoz 7 leuato artemone fm au
re flatum tendebāt ad litus. Et cū inci
dissemus in locū buthalassuz imp̄gerūt
nauem: 7 proza quidē fixa manebat imo
bilis. puppis vō soluebat a vi maris.
Militum autem p̄silium fuit vt custodi
as occiderent ne quis enatastet effuge
ret. centurio autē volens seruare paulū
p̄hibuit fieri. Iussit qz eos q possent na
tare emittere se p̄imos 7 euadere 7 ad
terram exire: 7 ceteros alios in tabulis
ferebant quosdam super ea que de nauē
erant. Et sic factum est. vt om̄es anime
euaderent ad terram. **XXVIII**

Ecū euasissimus tunc cogno
uimus quia mytilene insulā vo
cabatur. Barbari vō p̄stabant
nō modicā hūanitatē nobis. Accensa ei
pyra reficiebant nos oēs ppter imbrē q
iminebat 7 frigus. Cum p̄gregasset aut
paulus sarmentoz aliquantā multitu
dinē 7 imposuisset sup ignē: v̄pera a calo
re cū p̄cessisset inuasit manū eius. Et
vō viderūt barbari pendentē bestīā de
manu eius: ad inuicē dicebāt. Utiqz bo
micida est homo hic: qui cū euasit de ma
ri vltio nō finit eū viuere. Et ille quidē
excutiēs bestīā in ignē. nihil mali passus
est. At illi existimabant eū in timorē cō
uertendū 7 subito casurum 7 mori. Diu
aut illis expectantibz 7 vidētibz nihil ma
li in eo fieri p̄uertētes se dicebant eū esse
deū. In locis aut illis erant p̄dia p̄nci
pis isule noīe publii: q nos suscipiēs. tri
duo benigno exhibuit. Contigit aut pa
trē publii febriz disenteria veratū race
re. Ad quem paulus intrauit. 7 cum oras
set 7 imposuisset ei manus saluauit euz.

Prologus

Quo facto oēs q̄ in insula habebant in-
firmitates accedebant ⁊ curabāt. Qui
etiam multis honoribus nos honoraue-
rūt: ⁊ nauigantibz imposuerūt q̄ necessa-
ria erant. Post menses autez tres nauigauimus
in nauī alexandrina q̄ in insula
hyemauerat: cui erat insigne castrorū.
Et cū uenisset siculā māsimum
ibi triduo. Inde circūlegentes ueni-
mus regiū: ⁊ post unū diē flante austro
secūda die uenimus putholos ubi inue-
tis fratribz rogati sumus mane apud
eos dies septē: ⁊ sic uenimus rhomā. Et
inde cū audissent frēs occurrerūt nobis
vsq; in appiſorū ⁊ tribz tabernis. Quos
cū uidisset paul⁹ grās agens deo accepit
fiduciā. Cū autē uenisset rhomā per-
missum est paulo pmanere sibi met: cui
custodiēte se milite. post terciū autē die
uocauit primos iudeorū. Quibz uenisset
dicebat eis. Ego uiri fratres nihil aduer-
sus plebē facies aut mortē paternū: uin-
ctus ab hierosolymis tradit⁹ sum in ma-
nus rhomanorū: q̄ cū interrogationē de
me habuissent uoluerūt me dimittere:
eo q̄ nulla esset causa mortis in me. Non
tradentibz autē iudeis coactus sum ap-
pellare cesarē: nō q̄si gentē meā hñs ali-
quid accusare. Propter hanc igitur causā
rogauī uos uidere ⁊ alloqui. Propt̄ sp̄e
em̄ isrl' catena hac circūdatus sum. At il-
li dixerūt ad eū. Nos neq; lras accepim⁹
de te a iudea: neq; aduenies aliq; fratru
nūciauit aut locutus est qd̄ de te malū.
Rogamus autē a te audire q̄ sentis. Nā
de secta hac notum est nobis: qz ubiq; ei
p̄radicat. Cū p̄stitissent autē illi diē uer-
nerūt ad eū in hospiciū plurimi. qbz ex-
ponebat testificans regnū dei suadensq;
eis de iesu ex lege moysi ⁊ p̄phetis a ma-
ne vsq; ad uespam. Et qdā credebāt his
q̄ dicebant: qdā uo nō credebant. Cū
qz inuicē nō essent p̄sentientes. discede-
bant dicente paulo unū uerbū. Quia be-
ne spūs sanctus locutus est p̄ esayam. p̄-
phetā ad p̄res vsos dicens. Clade ad po-
pulū istū ⁊ dic. Aure audietis ⁊ nō intel-
ligetis: ⁊ uidentes uidebitis ⁊ nō p̄fici-

tis. Incrassatū est em̄ cor ppli hui⁹ ⁊ au-
ribz gūter audierit ⁊ oculos suos p̄p̄se-
rūt ne forte uideāt oculis ⁊ auribz audi-
ant: ⁊ corde intelligant: ⁊ uertant ⁊ sa-
nē eos. Nonū q̄ sit uobis: qm̄ gētibz mis-
sum est hoc salutare dei: ⁊ ipsi audiet. Et
cū hec dixisset: exierūt ab eo iudei multā
hñtes inter se q̄stionē. Non sit autē bien-
nio toto in suo conductu: ⁊ suscipiebat
oēs q̄ ingrediebant ad eū: p̄dicās regnū
dei ⁊ docens q̄ sunt de dño iesu xpo cum
om̄i fiducia sine p̄hibitione.

Explicit liber actuū ap̄loz. Incipit pro-
logus in septē epl̄as canonicas.

Non ita est ordo apud gre-
cos q̄ integre sapiūt fideq;
rectā sectant epl̄az septē.
q̄ canonicè nuncupant sic
in latinis codicibz inuenit

ut quia petrus est primus in ordine ap̄loz:
prime sint etiam eius epl̄e in ordine ce-
teraz. Sed sicut euangelistas dudū ad
uēritatis lineā correxim⁹: ita has p̄prio
ordini deo iuuante reddidimus. Est em̄
prima earū una iacobi. due petri. tres io-
hannis. ⁊ iude una. Que si sicut ab eis
digeste sunt ita qz ab interpretibz fideliter
in latinū uerterentur eloquiū. nec am-
biguitatem legentibus facerent. nec ser-
monū sese uarietas impugneret: illo p̄ci-
pue loco ubi de uinitate trinitatis in pri-
ma iohis epl̄a positū legimus: in q̄ etiaz
ab infidelibz trāslatoribz multū erratur
esse fidei ueritate cōperimus. triū tñmō
uocabula. hoc est aque sanguinis ⁊ spūs
in ipsa sua editione ponētibz: ⁊ p̄ris uer-
bis ac spūs testimoniū omittentibz in
quo maxime ⁊ fides catholica rob̄ratur
⁊ patris ⁊ filij ⁊ spūs sancti una diuinitas
substantia cōprobat. In ceteris uo
epl̄is quantū a nostra alioz distet editio
lectoris prudentie derelinquo. Sed tu
uirgo christi eustochiū dū a me impensū
us scripture ueritatem inquiris: meam
quodāmodo senectutem inuidorū uenti-
bus corrodendam exponis: qui me sal-
sarium corruptorēq; sanctarum p̄nun-

Esa. 6. Mat. 13.
b. Mar. 4. b.
Lu. 8. b. Jo. 2. f.